

Viladamat Terra de lluerts

Viladamat

Núm. 7
ESTIU 2018

Telèfons d'interès

Ajuntament

Telèfon:	972 788 082
Fax:	972 765 031
Pàg. web:	www.viladamat.cat
A/e:	ajuntament@viladamat.cat

Col·legi públic de Viladamat	972 765 082
Dispensari Metge	972 788 532
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
CAP l'Escala	972 776 060
Creu Roja, Urgències i Ambulàncies	061
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Associació Protectora d'Animals	972 502 361
Funerària Vicens (24 hores)	972 501 212
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació	012

Horaris de serveis

Ajuntament

Dilluns, dimarts i dijous de 9 a 13 h
Dilluns, dimarts i divendres de 16 a 20 h

Biblioteca

Dilluns, dimecres i dijous de 16.30 a 19 h

Deixalleria

S'ha de passar a buscar la clau a secretaria (Ajuntament) en horari d'oficina i tornar-la en acabar.

Dispensari

Horari consulta:

Dilluns de 8 a 11 h
Dimarts de 11.30 a 14 h
Dijous de 18 a 20 h
Extraccions: dilluns

Metgessa: Eva Viader
Infermera: Nuri Vergés

EDITA:

Ajuntament
de Viladamat

COL-LABORA:

Diputació de Girona
221 municipis

ENTREVISTA: Josefina Cals

DISSENY i MAQUETACIÓ: Martí Riu

CORRECCIÓ: Maragda Caballero

PORTADA: Antic dipòsit d'aigua de Viladamat
Foto: Dolors Gibert

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-1200-2012

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Gorbs Comunicació

COORDINACIÓ I REDACCIÓ PERIODÍSTICA:
Carles B. Gorbs - cgorbs@gorbs.cat

NOTA: L'editorial i direcció de la revista no s'identifica necessàriament amb l'opinió dels articles signats, que són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

Tots els veïns i veïnes de Viladamat que vulgueu col·laborar en la revista aportant les vostres receptes de cuina, escrits, poemes, dibuixos, fotografies, etc. ho podeu portar o enviar per correu electrònic a l'Ajuntament o al coordinador de la revista Carles B. Gorbs.

Continguts

Serveis	2
Editorial	3
Activitats	4
Entrevista	11
Ensenyament	17
Entitats	20
Patrimoni	35
Art i cultura	38
Salut	40
Gastronomia	43
Festa Major 2018	44

Editorial

Un any més teniu a les mans *Terra de Lluerts*, la revista de Viladamat, i en ella el recull de tot un any d'activitat al poble. Des de l'equip de govern volem donar les gràcies a totes les associacions i a totes les persones que a títol individual o col·lectiu organitzen, col·laboren i participen en alguna de les activitats que es fan a Viladamat. Ja ho hem dit en altres ocasions, però no ens cansarem de repetir que és un valor molt gran que un poble petit com el nostre sigui capaç d'organitzar tantes activitats i tan reeixides, que situen Viladamat en el mapa i el fan referent i model a seguir. Des de l'Ajuntament farem tot el possible perquè això no deixi mai de ser així i perquè es mantingui l'esperit solidari i participatiu. Tingueu ben present que junts fem poble i junts som millors.

Aquest any encarem la festa major amb moltes activitats engrescadores i que ens fan especialment feliços. D'una banda, hi haurà la presentació de la geganta, l'Eulàlia! i ara que ja tenim la parella d'en Feliu, la colla gegantera es consolida i es fa activa. Mostra d'això són les colles geganteres de fora del poble que han estat convidades a la cercavila de festa major i que han acceptat sense dubtar de venir. D'altra part, també ens fa molta il·lusió presentar l'agermanament amb el poble de Berriatua (Biscaia), que es va fer efectiu el passat mes de maig a casa seva, i que ara, a la nostra festa major, els rebrem tan bé com ho van fer ells, i intentarem que se sentin com a casa.

Dinamització d'adults

Les activitats de dinamització amb adults (majors de seixanta anys) són unes activitats ja consolidades i que compten amb un grup d'assistents d'unes vuit-deu persones de forma més o menys fixa.

Aquest any ens trobàvem els dilluns de 15.00 a 16.30 hores, al Centre Cívic (espai que hi ha als baixos de l'Ajuntament). La programació ha estat la següent:

- Català
- Memòria
- Anglès
- Gimnàstica
- Projectió i debat de documentals sobre temes socials

Any rere any, intentem proposar activitats divertides per tal que aquesta estona es converteixi en un espai amè i divertit, que convidi a sortir de casa i, juntament amb més persones d'edats semblants, passar una bona estona amb l'excusa d'un dossier de memòria, català, anglès, gimnàstica, o l'activitat que s'estigui duent a terme.

Tot i que hi ha activitats que no varien d'un any respecte del següent (català, memòria i gimnàstica), cada curs hi ha novetats. Enguany, per exemple, s'han realitzat cinc sessions d'aprenentatge de conceptes bàsics de llengua anglesa. Aquestes classes, lluny de pretendre avorrir amb difícils conceptes de gramàtica o lèxic, tenien la intenció de fer veure als assistents que la llengua anglesa és molt més propera del que es pot pensar. A més a més, el caràcter amè i divertit de les classes fa que el contingut de la sessió sigui secundari.

Per tal de programar les activitats que es faran durant el pròxim curs, convocarem una reunió, oberta a tothom qui s'hi vulgui afegir. Aquesta reunió servirà per donar a conèixer les propostes per al nou curs i també per tal que els assistents i els interessats en aquestes activitats puguin proposar activitats que tinguin ganes de fer. Com ja hem dit,

actualment hi ha entre vuit i deu assistents de manera fixa, però ens agradaria que aquesta xifra anés en augment.

Estigueu atents a la convocatòria! Com més serem més riurem i millor ens ho passarem!

**instal·lacions
Terradellas**

Carrer nou, 124 - Apartat Correus, 46
Tel 972 64 02 13 - Fax 972 64 03 16
17100 La Bisbal d'Empordà (Girona)

Electricitat industrial i domèstica · Aigua i gas
Calefacció i aire condicionat · Enginyeria pròpia

**LLUIS TORRENT
CASADEMONT**

Enginyer Tècnic Industrial
Col·legiat 17167-G

ELECTRODOMÈSTICS
Instal·lacions d'aigua, gas, electricitat,
calefacció, aire condicionat

**Pompeu Fabra, 6 tel. 972 52 02 13
17472 LArmentera**

Espai Jove i Casal d'Estiu

Fins aquest any, hi ha hagut un grup consolidat de joves (d'entre catorze i setze anys) que ens reuníem els divendres a la tarda per fer activitats de lleure a l'Ateneu.

Hi havia sis-set joves que venien de manera fixa i amb els quals hem fet un munt d'activitats (taller de còctels sense alcohol, bicicletades, pintar les baranes del parc de la pabordia, berenades, acampades, etc.).

Des de fa uns mesos, aquests joves compten amb un local de gestió pròpia que es troba a la Plaça Catalunya. En aquest local hi fan trobades dos o tres cops per setmana.

Des de l'organització de l'Espai Jove tenim la intenció d'obrir aquesta activitat a nous joves del poble i que comenci a venir a les activitats la generació que enguany deixa l'escola per anar a l'institut i també els que varen fer aquest canvi l'any passat. És per això que a principis de juliol s'ha convocat una reunió per a tots els joves d'aquestes edats, del poble, per explicar el projecte i començar a fer activitats d'estiu. Aquestes activitats en temporada estival es realitzen dos cops per setmana (divendres, i un altre dia encara a concretar, es decidirà en funció de la disponibilitat dels joves). Llavors, durant l'any, ens trobem els divendres a la tarda. Us hi esperem!

Pel que fa al casal, l'estiu passat hi varen haver gairebé vint nens i nenes d'edats entre tres i tretze anys. Les activitats del casal, com ha anat succeint els darrers tres anys, es fan a l'Ateneu, ja que és un espai climatitzat, amb neveres, i amb el camp de futbol i la pista poliesportiva al costat. El casal de Viladamat aposta

per una certa continuïtat dels valors de l'escola del poble. Així, s'intenta que moltes de les activitats es facin tots junts. D'aquesta manera, els grans aprenen adquirint responsabilitats i ajudant als petits, i els petits interactuen i aprenen amb els grans, establint així relació intergeneracional. L'altre aspecte important és que s'intenten fer activitats relacionades amb el poble i l'entorn, aprofitant tant els espais disponibles com els elements propis del poble i la seva gent. Finalment, hi ha el Playback, la darrera setmana d'agost. Aquesta activitat sempre és oberta al poble i tant la mainada com el públic s'ho passen molt bé! Estigueu atents a les cartelleres, que segur que aquest any ens preparen un magnífic espectacle!

Anem plegats a teatre?

Un grup de persones, amants del teatre, vam poder gaudir aquesta tardor de quatre obres dins el festival Temporada Alta.

Un tret al cap: una història de Pau Miró sobre periodisme i censura. Censura en l'àmbit públic i professional del periodisme i també en l'íntim i privat de la família.

EVA: una comèdia dramàtica, en què quatre històries creuades de quatre excompanyes d'escola ens faran reflexionar

sobre el dolor, de la poètica que, a vegades, l'acompanya i les diverses formes que adopta.

Saloon: l'obra ens transporta a un petit poble enmig del desert d'una Amèrica encara en construcció. El ferrocarril s'està construint i dia rere dia els vilatans es troben a la taverna per riure, explicar-se històries i enamorar-se.

La treva: comèdia dramàtica. L'escenari és Nova York i els quatre personatges destacats membres de l'elit progressista.

11 de setembre

Aquest any, la data de l'11 de setembre, pels esdeveniments que anaven succeint i succeïrien més endavant, adquiria un caire més reivindicatiu que en altres ocasions. Des de Viladamat s'organitza cada diada una pujada al Puig Segalar, a on ens trobem amb gent d'Albons, la Tallada, les Olives i Garrigoles. Esmorzem plegats gaudint d'una meravellosa vista. A la tornada, en arribar a la plaça de la Vila, es llegeix un manifest i, qui ho desitja, té temps d'arribar als actes que s'organitzen arreu de Catalunya.

Quina de Viladamat

L'èxit de la Quina de Viladamat es consolida. Un any més, amb gent que ve d'arreu de les comarques gironines, s'ha omplert, i és un referent en tota la comarca.

La Quina de Viladamat, com ja hem comentat més d'una vegada, és un dels esdeveniments més grans que duem a terme al poble de Viladamat i l'organitzem tots els diumenges i festius a partir de la festa petita i fins Reis.

Una part d'aquest èxit es basa en els premis: abundants, variats, molt repartits i que intentem que siguin de la terra, amb productes de proximitat i comerços de la zona. A més, dediquem una Quina Especial a la Marató de TV3.

FUSTERIA
MATEU

C/ jardí del rei, 6 17137 Viladamat - GIRONA
TEL. 972 788 679 - 655 519 582 - 618 899 104

Festa del Patge

Una de les activitats que no falten mai per les festes nadal·lenques és la Festa del Patge. Un patge enviat per ses Majestats d'Orient ve a Viladamat per tal que els nens i nenes del poble li puguin donar la seva carta. Seguidament, tots els assistents estan convidats a coca de pa amb xocolata calenta. Es tracta d'una activitat amb molt bona acollida, sobretot per part dels més petits!

Carnaval

Una de les festes amb més participació, sobretot infantil, és el Carnaval. Comencem amb una cercavila acompanyada per la Vilatukada i enguany per la Colla Gegantera (que finalment no ha pogut treure el gegant per inclemències meteorològiques). Seguidament, al local social, hi ha l'espectacle infantil, aquest any protagonitzat pel mag Raül Black. Per acabar, coca de pa amb xocolata calenta per a tots els assistents.

Cavalcada Reis

Com ja és tradició, els Reis Mags també arriben a Viladamat. Els rebem amb l'explicació d'un conte i, seguidament, fem una cercavila seguint a la comitiva que els acompanya des d'Orient. Un cop ja han fet els seus discursos a l'església, i han repartit caramels i contes a tots els nens i nenes del poble, comencen la feina de repartiment de regals casa per casa.

Brunyolada

Cada any per Setmana Santa convoquem a la gent del poble a participar de la "Brunyolada". Es tracta d'un concurs de brunyols amb tres categories: "Brunyolaire Novell", "Brunyolaire Expert" i "Brunyolaire Innovador". La gent que hi participa, i tot aquell qui vingui a l'acte només a tastar els brunyols que participen en el concurs, escullen el brunyol que més ha agradat de cada categoria. Aquest any els guanyadors han estat els següents:

Brunyolaire Innovador:

Guifré Bassó

Brunyolaire Expert:

Gemma Armengol
i Georgina Armengol

Brunyolaire Novell:

Pol Fàbrega i Robert Fàbrega

Us esperem la pròxima Setmana Santa amb ganes de tastar els vostres brunyols!

Xerrada Farmacèutica

Dins del Programa d'Educació Sanitària a la Gent Gran, s'han realitzat dues xerrades amb l'objectiu de donar informació sobre dos temes que afecten a aquest col·lectiu. Una de les xerrades tractava el tema del dolor, el seu origen i les seves causes, així com de quines maneres minimitzar-ne els efectes. L'altra va ser sobre el bon ús dels medicaments, ja que si se n'abusa o s'utilitzen quan no toca, se'n redueix l'efectivitat i poden arribar a ser nocius.

Calçotada

L'assemblea de la CUP de Viladamat ha tornat a organitzar la calçotada popular al poble. Aquest any la pluja ens va deixar el temps just de coure els calçots i les botifarres abans de començar a dinar. Vam estar menjant, xerrant i fent gresca a l'Ateneu tota la tarda, i abans de marxar encara hi va haver qui es va poder endur algun calçot cuit i alguna botifarra amb mongetes que havia sobrat. Esperem poder continuar fent la calçotada molts anys més.

Neteja de les fonts

Aquesta activitat es fa cada any amb l'objectiu de netejar l'entorn de les fonts que hi ha al terme municipal de Viladamat: la font de l'Armadà i la font de Palau Borrell. És una activitat que és del tot necessària, ja que si bé és poc habitual trobar-hi deixalles, la mateixa crescuda de la vegetació silvestre fa que s'hagi de desbrossar almenys un cop a l'any. Unes quinze persones han participat en la neteja de les fonts d'aquest any.

Agermanament amb Berriatua

Una cinquantena de viladamatenques i viladamatencs varen assistir els dies 11, 12 i 13 de maig a la Festa Major de Berriatua (Euskadi) i varen participar en els actes d'agermanament dels dos pobles. Els gegants de Viladamat van poder ballar a la plaça de Berriatua. Va ser un cap de setmana intens, emotiu i amb moltes activitats.

Esperem als amics de Berriatua a la nostra festa major!

Homenatge a la Gent Gran

Aquest any han estat homenatjades cent deu persones. El grup Xicranda va oferir un concert d'havaneres per amenitzar la festa. Després d'un pisolabis a la plaça de l'Església, hi va haver un dinar al Local Social. En el dinar hi van assistir unes centtrenta persones.

Per tancar l'acte, els alumnes de l'escola Puig Segalar varen realitzar una intervenció dedicada als homenatjats i, finalment, vàrem poder gaudir de l'espectacle de màgia a càrrec de Raül Black.

Fira del Vermut

Ha estat el 3r any de la Fira del Vermut i la tapa, i anem consolidant el projecte. Aquest any amb canvi d'ubicació a la

plaça de la Vila, les parades i la gent ha estat més recollida, amb més ombres, i sembla que el canvi ha estat per bé.

S'ha mantingut el nombre de parades i han estat molt variades, amb cinc vermuts de diferents marques, amb tapes de les més senzilles a les més elaborades, i també parades d'artesanaria.

Com sempre, hi han participat comerços i entitats del poble, cosa que agraïm i esperem que hi continuïn participant. Aquesta edició la va inaugurar el sommelier Rafel Sabadé i, tot seguit, es va presentar el llibre *Cuinar* per la colla, que ens van animar a tots plegats

Activitats

a deixar les paelles i fideuades quan reunim cent o quatre-centes persones i ens van donar les claus per fer-los un bon guisat.

Aquest any la música tampoc hi ha faltat, la tarda va començar amb les gralles de la colla gegantera que acompanyaven el ball d'en Feliu i l'Eulàlia, després en Jaume Ibars va fer ballar, tant la mainada com els més grans, i vam fer un bon final de festa amb The Blue Likes. Aquest any la botifarrada la va organitzar la colla gegantera, i vam gaudir d'una llarga estona a la fresca després del bon dia que havia fet.

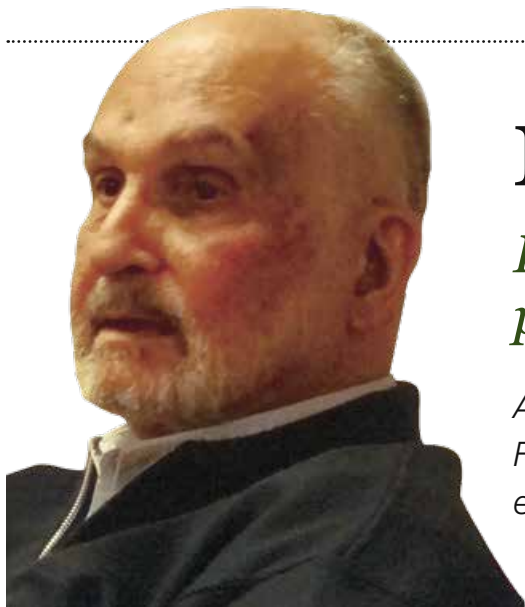

Sant Joan

Com és habitual, Viladamat va rebre la Flama del Canigó, símbol d'agermanament dels Països Catalans. La flama del Canigó va encendre la foguera i es va reclamar, tot llegint uns fragments del vers de Joan Maragall "Els focs de Sant Joan", la llibertat dels presos polítics i el rebuig a la repressió de l'Estat espanyol representada pel rei Felip VI.

Vam beure cava i vam menjar coca celebrant la festa del solstici d'estiu. En acabar, vam compartir sopar a plaça amb música ambient i, com no pot ser d'altra manera, el so dels petards.

Mn. Enric Sala

*Les petjades s'esborren en la sorra,
però no en el temps*

Amics i amigues, un altre any podem gaudir de la nostra Festa Major i al mateix temps conèixer, encara que sigui un tast, el treball de mossèn Enric Sala i Villegas, exrector del nostre poble que ha recorregut pràcticament tot el món portant i escampant la llavor de l'Evangelí.

Quan i on va néixer?

Vaig néixer el 10 de febrer de 1940, a la ciutat d'Olot, d'on eren els meus pares i la meua família. La família de la meua mare, els meus avis, que varen venir per guanyar-se la vida, eren immigrants que havien vingut d'Almeria.

D'on va venir la vocació de fer-se mossèn?

No ho sé, perquè mai en la vida ningú em van preguntar si volia ser capellà. Ni els capellans de la ciutat amb els quals teníem relació, ni els escolapis dels qui vaig ser alumne. D'altra banda, jo no venia d'una família de capellans o monges. No ho sé per què, però ho tenia molt clar de petit, que volia ser capellà.

Mossèn Enric Sala amb la seva mare.

*No és pas la pluja que creix en les espigues.
Ni és pas per la raó que ens porta a la tardor,
És per l'amor que hi dones cada dia.
Que els camps es tornen en un festí en flor.*

Ramon Rius i Mosoll

I com va acabar?

A final de curs, volia anar amb els seminaristes de la ciutat d'Olot que havien de ser els meus companys. Al cap de dos o tres dies d'haver acabat i aprovat els exàmens, el meu pare pica a la meua habitació a les 7 del matí i em diu: "Escolta, aixeca't i esmorza que vindràs amb mi". Em vaig quedar molt parat. Em vaig aixecar, dutxar, esmorzar i després em va portar a la fàbrica. Va cridar a un cap de secció i li va dir: "Ensenya-li al meu fill des que entren les bales de cotó, tot el procés que han de seguir fins que surten expedides per vendre, que aprengui tot: des de descarregar camions de bales, fins a empaquetar els productes confectionats ja per enviar-los als clients". Jo em vaig quedar parat, de veritat, no comptava amb aquesta! El nou curs ja era al seminari.

Ara, al final de la meua vida, en què un té tendència a mirar endarrere, a repassar i a buscar raons pel que has fet una cosa i no n'has fet una altra, encara no sé per què em vaig fer capellà, ja que ningú m'ho va dir, ningú m'ho va suggerir. Jesús té els seus camins.

Quan va ingressar al Seminari?

Vaig anar al seminari quan devia tenir setze o disset anys. Llavors ens deien grans, perquè s'hi entrava amb onze anys. Hi vaig entrar amb els quatre primers anys de batxillerat ja fets.

Quan el van ordenar capellà?

A mi em va ordenar capellà el 18 de desembre de l'any 1966, el doctor Jubany, que llavors encara era bisbe de Girona. Ens vam ordenar deu, fou l'última ordenació tan nombrosa. Després de nosaltres ja es va acabar, els que venien darrere eren un, dos o tres. Ens van ordenar al Mercadal de Girona.

On va ser la seva destinació com a vicari?

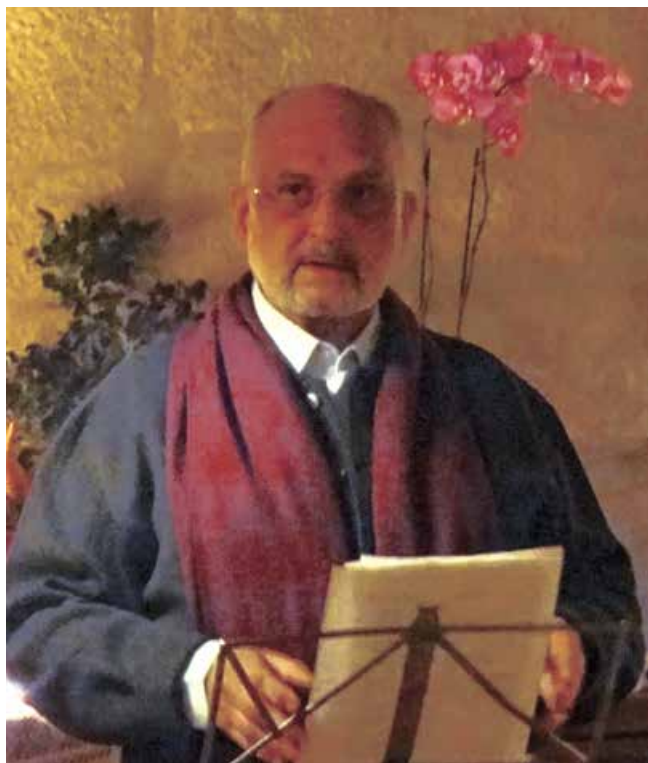
El doctor Jubany és el que em va enviar a Torroella de Montgrí de vicari, que em va venir de sorpresa.

A on va anar després de Torroella de Montgrí?

A Roma. El bisbe em va enviar a la universitat a ampliar els estudis. Vaig estar-hi quatre anys estudiant a la Universitat Gregoriana. Allà ens hi trobarem amb gent i professors de tot el món. Vaig fer història, teologia, arxivística i paleografia.

Quan el van nomenar rector?

En acabar de Roma vaig tornar cap aquí i vaig demanar un poblet petit en aquest cantó de l'Alt Empordà, l'any 1973.

Donant una conferència.

I llavors em vaig fer aquesta pregunta: “Què hi fas tu aquí? Has vingut a servir a la gent. En aquest moment, quin és el servei?”

I d'on?

Em va enviar aquí, a Viladamat, i també per cuidar-me de Montiró. Vaig estrenar-me el dia de Tots Sants l'any 1973. Vaig estar-hi sis anys, vaig marxar el juliol de 1979, si no recordo malament.

Moltes persones sabem del treball que va fer a la nostra parròquia i al nostre poble, però potser seria bo fer-ne un repàs.

Vaig arribar a un poble, com tots els pobles en aquell moment, amb moltes mancances; hi havia dos fons de vida comuna que eren l'Ajuntament i l'escola. Però tots dos estaven molt limitats de mitjans. Malgrat que hi havia persones de molta vàlua, no podien fer el que volien perquè no tenien cap mitjà i molt control ideològic.

Vaig anar veient, escoltant... I em va fer la impressió que en el poble la gent tenia la capacitat per assumir una mica més la seva vida col·lectiva.

Llavors vaig fer-me aquesta pregunta: “Què hi fas tu aquí? Has vingut a servir a la gent! En aquest moment, quin és el millor servei que cal?”. Jo tenia molt clar quan em varen fer capellà que, allà on anés, la meua feina era la que m'encomanava Jesús: “que tinguin vida i la tinguin en abundància”.

Hi havia jovent que estava ben disposat. A partir d'aquí, vam començar a fer el que vam poder. A fer coses per als infants, vam muntar el primer casal d'estiu i vam organitzar colònies d'estiu. Vam aprofitar les petites ocasions que se'ns presentaven de necessitats socials concretes per anar-hi responent. Els pares varen respondre. Ens van ajudar molt i vam començar a organitzar coses de jovent i coses d'infants. Jo vaig tenir sempre molt clar que l'entreteniment per l'entreteniment no tenia massa sentit en aquells moments, perquè eren moments de pobresa, de decadència, un país mut, un país trepitjat, un país humiliat, amb uns sous molt baixos i un treballar molt dur. Per tant, una vida molt dura des d'un punt de vista de la vida familiar, de menjar, vestir, del poble...

Aprofitàvem totes les possibilitats per tirar endavant, i la preocupació era que la gent no em seguís a mi, sinó que la gent tingués protagonisme. I, sobretot, que la gent de

mica en mica, per mitjà de l'experiència dels fets concrets, anés prenent consciència dels seus drets, uns drets que se'ns negaven. Si ens organitzàvem en grup, érem més valents i més forts que si cada un estava a casa tancat, que és el que volia el règim. Per tant, en totes les activitats que fèiem, vam introduir elements de reflexió, després ens reuníem i avaluàvem el que havíem fet i per què ho havíem fet, com ens havia sortit.

O sigui, més o menys, un procés participatiu.

Jo anava pensant com la gent podria participar i preparar-se per poder participar quan arribés el moment de la construcció d'un nou sistema democràtic i lliure, o com deien llavors "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". La gent dels nostres pobles tindria dret d'anar a votar, dret, per tant, també a conèixer què passava i com passava i fer-se la seva pròpia idea, sobre què voldria ser ell i què volia votar i quin país volia.

En aquestes, van aparèixer a Barcelona, en plena dictadura i en Franco encara era viu, si no recordo malament, les conferències anomenades "Terceres Vies" per preparar el futur del país.

Els meus viatges em van fer descobrir el món real, no el de la propaganda oficial, ni el món del turisme

I què eren i com es van fer aquestes terceres vies?

Vaig pensar que si a Barcelona podien tenir aquests mitjans de formació i d'informació, per què nosaltres no els podíem tenir? Llavors va ser quan vam organitzar unes modestes "Terceres Vies", a l'escola i a la rectoria. Va ser quan vam presentar tots els partits polítics, llavors clandestins, des de la Democràcia Cristiana, fins al Partit Comunista, el PSC..., també els sindicats que existien com la UGT i Comissions Obreres i La Unió de Pagesos. Vam decidir fer aquestes jornades de "formació". Va venir l'Ernest Lluch, que ja havia vingut altres vegades. Va fer una conferència molt brillant a l'església, perquè no hi cabíem a la rectoria. També va venir en Paco Mera, un militant obrer, que havia passat per les presons del règim.

A la taula rodona sobre els partits varen venir: Quim Nadal (polític), Francesc Ferrer (polític), Jaume Sobrequès (polític)... i altres.

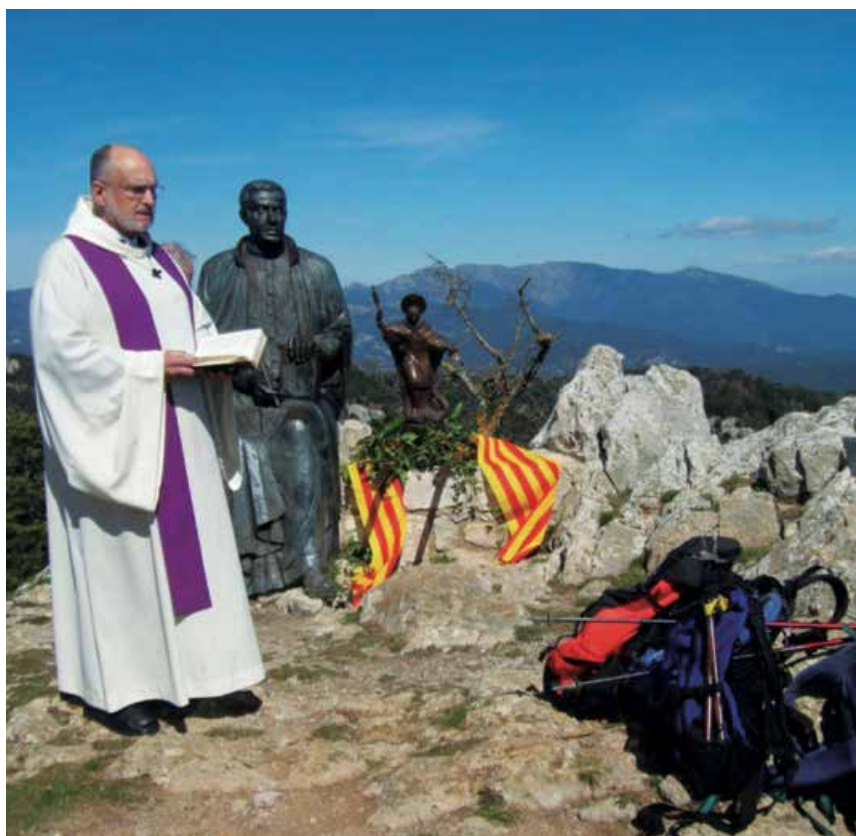
A la fer-nos conferències varen venir: Josep Gifreu (periodista), Josep Ramoneda (periodista), Juan Surroca (pensador), Lluís Sacrets (polític), Joan Sala (polític)... i d'altres.

En aquestes conferències hi va participar molta gent del poble i de la comarca. Tots érem conscients del que fèiem i de la delicada situació que vivíem.

En el temps del franquisme era prohibit fer reunions sense permís de l'autoritat civil, que no acostumava a donar-lo per parlar de qüestions que afectaven a la vida del poble. Com us ho fèieu vosaltres per poder-vos reunir?

En aquells moments, pel Concordat entre l'Església i l'Estat espanyol, l'Església tenia autonomia per fer reunions en els seus locals, no havia de demanar permís a les autoritats civils.

Uns quants capellans vàrem creure que havia arribat el moment de posar aquest privilegi al servei del poble, al qual es negava el dret de reunió, obrint els nostres locals. Per això ens reuníem a la rectoria i a l'església quan convenia.

Beneint els estris dels muntanyencs davant el monument a Verdaguier.

Essent consiliari de la FIMARC (Federació Internacional de Moviments d'Acció Catòlica Rural), quina va ser la seva responsabilitat?

La Fimarc és encara el que se'n diu una OIC –Organització Internacional Catòlica– reconeguda com a tal per l'ONU. Depèn jurídicament de Roma, però és autònoma en el seu funcionament intern. Té la seva seu a Brussel·les. L'any 1979, la Santa Seu em va nomenar conseller de l'Equip Internacional responsable de la Federació. L'objecte d'aquesta institució és animar i acompanyar els cristians i a tota persona que s'hi apunti en la construcció d'un món més just, des dels més petits, als més arraconats, als oblidats de la societat, inspirant-se en l'evangeli de Jesús. El mètode és el de descobrir les situacions de la vida amb ulls crítics, fer-ne un judici coherent i veure que es pot fer per canviar aquestes situacions. Aquestes persones s'integren en petits equips molts vius, connectats amb altres en l'àmbit local, nacional i internacional. Cada quatre anys es fa una assemblea general integrada per representants de les bases. En aquesta trobada, entre tots, es dibuixa la situació global en què viuen aquestes capes marginades de la societat i conseqüent amb aquesta anàlisi de les causes que provoquen situacions de pobresa i marginalitat, assenyalant la línia d'actuació pels quatre anys vinents, fins a la propera assemblea general.

Essent de la FIMARC el portà a viatjar per tot el món, veritat?

Sí. Anàvem a veure aquells diferents grups que hi havia per tot el món, va ser quan em vaig posar a viatjar.

Quants continents i països coneix?

En cinc anys vaig visitar tot Amèrica del Nord fins a Amèrica del Sud, de Mèxic fins a Argentina. Vaig visitar tots els països de l'Europa de l'Oest, del nord de l'Àfrica, perquè allà teníem grups d'aquests amb gent de diferents creences religioses. Vaig viatjar a l'Orient Mitjà i després també a països com l'Índia, Sri Lanka i algun de l'extrem Orient.

Què hi va descobrir en aquests viatges?

Em va fer descobrir el món real. No el món de la propaganda oficial ni el món del turisme. Vaig descobrir-hi una immensa pobresa, un immens sofriment humà, causat només pels diners, per l'afany dels diners. No cal que remarqui per exemple a l'Amèrica llatina, tota la gent assassinada per les multinacionals o pels seus esbirros, perquè protestaven o defensaven els seus drets o el seu pam de terra, que és el que tenien per poder viure. Les multinacionals el que volien era fer-los fora per fer les grans extensions d'un sol producte, per fer-ne grans negocis a nivell internacional. Però també una gran força que la gent anava descobrint, els seus deures de lluitar per defensar

*No hem de perdre,
ni podem, la sensibilitat envers
el sofriment dels altres*

Davant el monument "Els set monjos" al Santuari de la Mare de Déu del Mont.

els seus drets, les seves possibilitats quan s'organitzaven entre ells. Allà això costa sang, no com aquí. Les comunitats eclesials de base del Brasil tenen moltes persones que són veritables màrtirs perquè han mort per defensar els drets dels seus germans. Això és el camí de Jesús, el compromís de tants capellans que fonien les seves vides amb les d'aquesta gent i han sigut després assassinats. Vaig descobrir també aquells bisbes que se la jugaven cada dia, alguns han mort assassinats, se'n podria fer una llista molt llarga. No només monsenyor Oscar Romero, sinó d'altres que han mort per defensar els interessos dels pobres, de la gents, dels pagesos. Més enllà d'aquests bisbes i capellans, impressiona la quantitat de seglars, homes i dones, que lluiten, molts, fins a la mort, per canviar la situació d'exclusió.

Immigració, refugiats, pobresa i tantes altres coses, és molt per donar resposta a tantes persones amb tant de sofriment... Com es podria pal·liar tot això?

Per a aquestes persones el que cal fer no és robar-los el seu lloc d'origen, com fa el capitalisme salvatge i com hem fet durant els anys de la colonització: crear les condicions de vida necessàries per guanyar-se la vida en els seus països.

No hem de perdre, i no podem, la sensibilitat davant el sofriment dels altres, no acostumar-nos-hi. Començar per la vida de cada dia amb les persones que ens trobem, a veure-les com germans, com amics i no com enemics. Intentar treure'ns de sobre, perquè costa molt, el racisme que hi ha en el fons de cadascú de nosaltres. Ningú és racista a l'Occident fins que té una persona forana al costat.

Diem que estem a la setmana del 27 de juny d'aquest any 18. Ens alegrem per l'acolliment d'immigrants a València, però al mateix temps ens assabentem que acaben d'aprovar ahir al parlament d'Hongria una llei que penalitzarà i castigarà amb un any de presó totes les persones i les institucions que ajudin els immigrants. I que, a més, faran un cens per fer guetos per als gitanos que hi ha en el país. Tot això vol dir que va creixent el racisme a Europa i que es va degradant la ciutadania. El projecte d'Europa és inclusiu i no exclusiu. És una situació molt greu i nosaltres, els ciutadans de peu pla, si no ens organitzem, no ens en sortirem. I això, seria un pecat d'omissió.

El Vaticà és un poder molt fort i encara que hi hagi papes com el que hi ha ara, Francesc, les coses són molt més difícils de canviar, no?

Un dia li van dir al Papa Francesc: "Molt bé com porta les coses". I el papa contestà: "No déu ser gaire com diu vostè perquè em giro i no veig que hi hagi ningú que em segueixi".

Aquest Papa no ha sortit així com un bolet. El Papa és fruit d'aquestes comunitats de base amb les quals ell estava tant en contacte quan era bisbe de Buenos Aires, que passava moltes més hores en els barris pobres i suburbis de la ciutat, de tal manera que els barris anomenats "altos", que és allà on hi ha la gent benestant, es queixaven que ell era el bisbe dels altres i no d'ells.

A partir dels anys 70 en plena dictadura, el Moviment Rural Catòlic de Pobles i Comarques de Catalunya, va fer una tasca molt important en aquestes

contrades. Què ens pots explicar de la seva feina i quin era l'objectiu?

No vàrem descuidar el treball a la comarca. Aquesta comarca idealment era un triangle que anava de Palafrugell a Castelló d'Empúries i fins a Figueres. Cada persona constituïa allà

on era petits grups de gent que es movia, que volia trobar-se i era inquieta i veia que les coses no anaven bé i que es podia anar a millor. Eren grups d'intercanvi i de diàleg molt aprofundit. Això va fer que en el moment de trencament i de transició, quan varen sortir els partits polítics i sindicats, tota aquella gent van poder trobar el seu lloc, sense deixar-se influenciar per la propaganda.

Aquestes reunions que fèiem era com una xarxa. Va néixer d'un moviment de cristians de base i d'alguns capellans. En diem Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya. Ens vàiem i fèiem jornades, ja en aquell moment nacionals, hi havia gent de diferents comarques del país, que es reunia cada any en un lloc diferent per compartir anàlisis, projectes, i experiències de les diferents comarques catalanes.

Aquest moviment de Pobles i Comarques que estava estès per tot Catalunya, tenia també una dimensió internacional, amb la FIMARC.

*No té res a veure,
gràcies a Déu, el poble
que tenim avui amb
el poble que jo vaig trobar-me
en aquell moment*

Mossèn Enric Sala al seu despatx amb l'entrevistadora, la Josefina Cals.

En temps del franquisme vaig posar els privilegis que teníem l'Església al servei de la gent

Parlar amb mossèn Enric Sala i no preguntar-li pel Santuari de la Mare de Déu del Món, l'entrevista no seria així completa. Li demano que ens faci cinc cèntims dels anys que en va ser rector.

Jo tenia a la ment el Santuari de la Mare de Déu del Món perquè la casa es trobava en estat precari i amb els hiverns durs d'allà dalt es podia deteriorar definitivament. La Mare de Déu del Mont és un santuari molt emblemàtic per tot Catalunya. Des del segle XII existeix i mai han deixat de pujar-hi persones per pregar i gaudir-ne.

Des de l'any 1979, quan va ser nomenat rector de Viladamat i Montiró, en què s'ha avançat o millorat, tant en l'aspecte polític, com social o eclesial?

No té res a veure, gràcies a Déu, el poble que tenim avui amb el poble que jo vaig trobar quan vaig arribar l'any 73. És un poble bonic, del quals tots n'estem orgullosos, els que en són fills i els que hi vivim.

En aquell moment, no hi havia aigua ni desguassos, els carrers no estaven encara asfaltats, no sé si arribaven a una dotzena el nombre de telèfons, no hi havia cap centre obert com ara l'ateneu, el camp de futbol o el centre social, Els diferents ajuntaments han estat atents a les necessitats i han respost, amb l'ajuda segurament de la Generalitat i altres instàncies del govern que han ajudat a fer-ho possible. Pense que en el poble hi ha una vida molt rica socialment i participativa.

Quins records té del seu pas com a rector a Viladamat i Montiró?

En tinc molts bons records. És el lloc on he viscut més anys de la meua vida, més que a Olot. Gairebé 50 anys. Agraïxo l'amistat i confiança que m'han donat els convilatans al llarg d'aquests anys. Viladamat ha esdevingut el "meu" poble.

Amb el patronat del Santuari vam començar a projectar la restauració que necessitava la casa. No teníem ni una pesseta. Vam començar a estudiar la situació, les possibilitats, a començar a picar portes i cal dir que les administracions es van portar molt bé. Consideren que és un monument patrimoni del país i que s'havia de conservar. Tot això és el que vam anar fent de mica en mica, fins a arribar a l'estat actual.

I el monestir de Sous, el seu estat actual com és?

El monestir es pot visitar. És una visita que val la pena. S'ha fet la restauració molt ben feta, tot el que era possible, gràcies a la Diputació de Girona.

Sé que ha tingut diversos nomenaments. Expliqui quins.

Vicari del bisbe per l'Alt i Baix Empordà, delegat episcopal d'Apostolat Seglar, delegat episcopal de Càritas Diocesana, rector del Santuari de la Mare de Déu del Món, rector de Sant Llorenç de Sous, i abans, com he dit, vicari de Torroella de Montgrí i rector de Montiró i Viladamat.

Li donem les gràcies pel temps que ens ha dedicat en aquesta entrevista. Des d'aquest butlletí, li desitgem que per molts anys pugui continuar sembrant la llavor de l'Evangeli allà on el condueixi la vida.

JOSEFINA CALS PUIGNAU

Una mica d'història escolar

Ara que ja s'han fet realitat les obres de la part nova de l'escola Puig Segalar, potser és un bon moment per recuperar documentació de quan es va començar a veure la necessitat d'unes noves escoles a Vilademat que varen acabar amb la construcció de l'actual edifici.

Estem parlant de l'any 1934, en temps de la Segona República, una època molt profitosa per al sistema escolar del país, uns bons temps per a les escoles, molt productiu i de molta innovació. Així i tot, l'edifici actual no es va acabar de construir fins al cap d'uns quants anys.

Aquest és un dels primers documents:

Don Juan Quer Saliner, Secretario del Ayuntamiento de Vilademat,

CERTIFICO: que según resulta del libro de actas de las sesiones que celebra el Ayuntamiento con fecha veinticinco de febrero actual se adoptó el acuerdo siguiente:

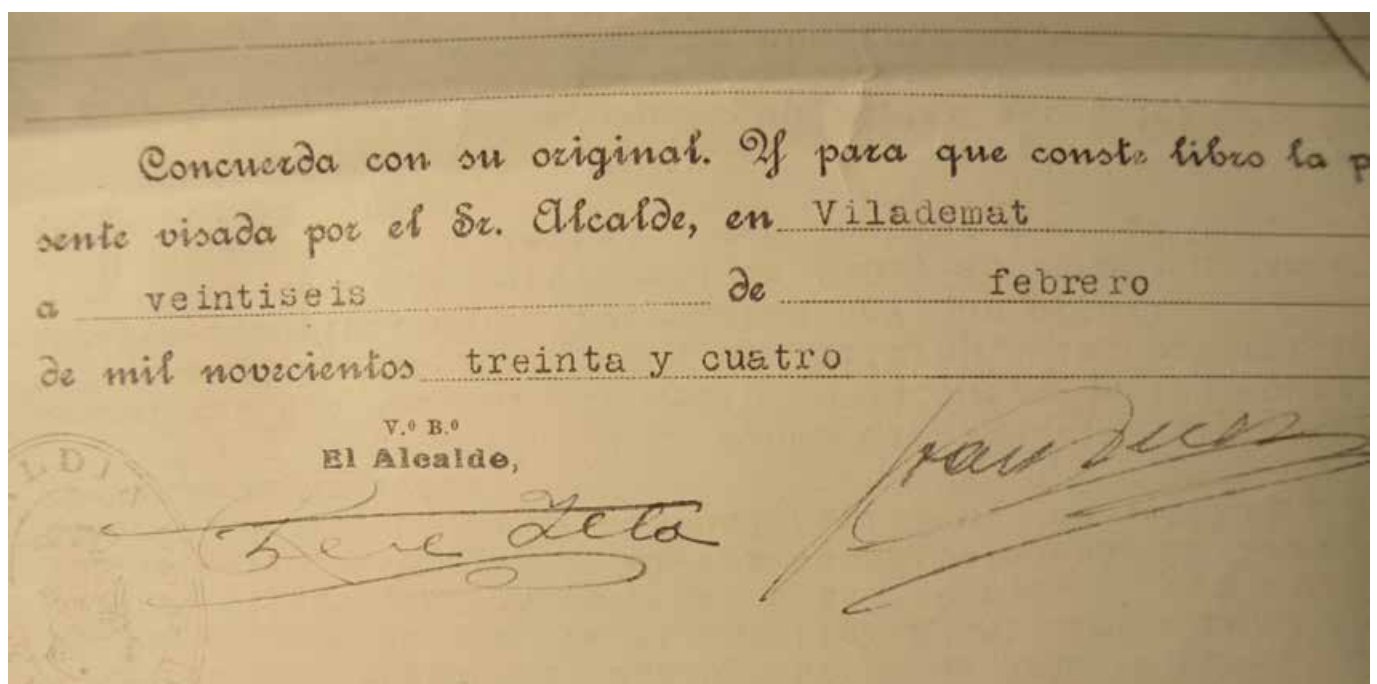
Inmediatamente de la copia certificada del acta de la sesión celebrada por el Consejo Local de primera Enseñanza de esta localidad, el día veinticinco del corriente mes, referente a la necesidad en que se halla esta municipalidad de afrontar con urgencia el problema de la construcción de locales escuelas de ambos sexos y habitaciones para los profesores.

A tal efecto, el Alcalde Presidente ha manifestado a los concurrentes que debía reconocerse las razones que incluye el esmentado acuerdo del Consejo Local de primera enseñanza, haciendo presente que, ya el anterior Ayuntamiento había hecho algunas diligencias encaminadas a tal objeto, el curso de las cuales quedó interrumpido al ser substituido por la Comisión Gestora, en virtud de la ley del Parlamento de Catalunya de 25 de marzo de 1933.

Por disposición de la misma Presidencia, el infrascrito Secretario dio cuenta, por medio de lectura, de los acuerdos del anterior Ayuntamiento, que se refieren a la construcción de locales escuelas, entre los cuales hay que citar:

El de 20 de septiembre de 1931, abriendo un concurso para la adquisición de terrenos con destino a solar donde construir dichos locales.

El de 3 de abril de 1932, que por haber quedado desierto el concurso, se acordó anunciar un sorteo entre los propietarios de terrenos enclavados en los extramuros de la población, que tienen condiciones para poderse construir dichos locales.

El de 29 de mayo de 1932, nombrado arquitecto D. Isidro Bosch Bataller, para la formación del proyecto de locales.

El de 5 de junio de 1932, aceptando la oferta hecha por D. José Mª Pujol Viure, de terreno para construir las escuelas.

El de 19 de junio de 1932, referente a la compra del terreno ofrecido por el mencionado D. José Mª Pujol Viure.

El de 18 de septiembre de 1932, en que la Corporación municipal acuerda:

Acusar recibo al Consejo Local de la primera Enseñanza de esta localidad, de la copia certificada del acta de la sesión celebrada por el mismo el día 22 del actual mes.

Ratificar y hacer suyos, los acuerdos del Ayuntamiento, antes mencionados, especialmente el del 18 de septiembre de 1932, referente a la aprobación del proyecto y presupuesto de locales escuelas.

Pasar el mencionado proyecto al Consejo Local de primera Enseñanza, y subsiguientemente a la Junta Municipal de sanidad, para que emitan el informe.

Que esta corporación acuerda acogerse a los beneficios que concede el artículo 8º del Decreto del Gobierno de la República, de 5 de enero de 1933, referente a la subvención para la construcción de locales escuelas.

Gestionar la contratación de un préstamo con la entidad bancaria que ofrezca condiciones más ventajosas y económicas, con destino a la construcción de dichos locales escuelas.

Concuerta con su original. Y para que conste libro la presente visada por el Sr Alcalde, en Vilademats a veinticinco de febrero de mil novecientos treinta y cuatro.

De fet, el procés no va acabar fins al desembre de l'any 1948 amb la construcció de dues escoles i dos pisos per als mestres amb un cost de 393.000 pessetes, segons consta en el registre de la Junta Provincial de Construccions Escolars de Girona.

Esperem que aquesta vegada el procés no sigui tan dilatat en el temps i que ho pugui veure abans de la meva jubilació.

MIQUEL PAYARÓ i PAGÈS
Director de l'Escola PUIG SEGALAR

ALABAU CONSTRUCCIONS I MANTENIMENTS

PISCINES I RECS

Av. Riells, 28 - 17130 L'Escala (Girona)
Tel. 972 776 729 - Mòbil 670 042 607
www.alabau-piscines-recs.es - alabau@girona.com

CAN DISPÈS
Hotel Rural
candispes.com

TALLER SALA
VILADAMAT

REPARACIÓ MECÀNICA I ELECTRICITAT DEL'AUTOMÒBIL
VENDA DE VEHÍCLE I MAQUINÀRIA

Ctra. l'Armentera
VILADAMAT Tel. 972 788 073

CRISTINA ROCAS GURI
Podòloga col. 1449

Tractament integral del peu:

- Durícies i ungles
- Berrugues
- Estudis biomecànics de la marxa
- Plantilles
- Ortesis de silicona
- Domicilis

VILADAMAT C/La Creu, 8 (17137) Tel. 972 78 80 57	L'ESCALA C/Tramuntana, 7 (17130) Tel. 972 77 48 56	ROSES Plaça Catalunya, 7 (17480) Tel. 972 25 71 91
--	--	--

La nostra escola, orgull de poble

L'AMPA és una associació sense ànim de lucre que ja fa molts anys que lluita pel nostre model d'escola rural. Tenim la sort de tenir una escola de proximitat, amb un professorat excel·lent, que a part d'ensenyar als nostres fills i filles tot el que toca del currículum escolar, els ajuden i orienten a ser millors persones. Però el professorat no ho fa sol, perquè fa molts anys que tenen al seu costat, donant-los suport, els pares i mares de l'alumnat.

L'AMPA sempre ha estat disposada a ajudar a l'escola i al nostre poble. Hem compartit amb ells tot allò que els podem donar i oferir. Sempre s'ha volgut aconseguir el millor per als nostres fills i filles, i per això ja fa temps que es realitzen un munt d'activitats per poder fer una escola i poble millor: organitzem una marxa popular, coorganitzem la quina de Nadal, celebrem la diada de Sant Jordi, fem una arrossada des de fa vint-i-quatre anys, celebrem el carnaval i tot allò que faci falta.

Des de fa poques setmanes, haureu pogut observar que ens hem embarcat en la tan desitjada ampliació de la nostra estimada escola. Estem molt contents i il·lusionats per

aquest nou repte, que és una demanda que ja ve de lluny. Aquesta nova etapa l'afrontem amb l'empenta de tots els membres de l'AMPA passats, actuals i futurs, ja que l'escola és un pilar del poble en el qual, avis i àvies, pares i mares, fills i filles i néts i nètes, hi han anat creixent com a persones.

No ens queda més que desitjar-vos a tots els viladamatencs i totes les viladamatenques una molt bona Festa Major!

Gaudiu-la tant com pugueu!

AMPA DE VILADAMAT

Això rutlla

Tot i el descens i les dificultats per arrencar el nou projecte s'han aconseguit assolir els objectius de la temporada.

La temporada començava condicionada pel descens de categoria i per la dificultat per trobar jugadors. Això, però, no ha restat il·lusió i esforç, ja que des de principi de temporada hi ha hagut una gran implicació, començant per la junta (cada vegada més nombrosa), passant pels jugadors i acabant amb el cos tècnic.

Com dèiem, aquest any ha sigut un molt bon any. Des de la junta es tenia una idea dins del cap. Es volia fer un projecte ampli, on tothom fos benvingut i en el qual la diversió i l'alegria fossin el camí per anar assolint els objectius. I realment l'objectiu s'ha assolit amb escreix. L'equip ha competit des del principi i l'ambient ha sigut immillorable.

Quan parlem de l'equip no només parlem dels jugadors (perquè l'equip som tots), però està clar que ells són els protagonistes. Val a dir que aquest any hem acabat amb una plantilla amb vuit jugadors viladamatencs i aquest fet ens

omple d'orgull. Però, deixant de banda això, volem agrair-los a tots l'esforç que han fet, destacant els que han cregut en el club tot i el descens. Esperem seguir comptant amb aquest gran grup de persones l'any vinent.

No ens podem permetre no destacar el treball del nostre cos tècnic, que tot i les limitacions i els problemes ha fet un treball diligent i ha liderat al grup de forma més que encertada.

Esperem, però, que aquest any hagi sigut només l'inici d'un projecte de llarga durada, en el qual la diversió i els èxits siguin continus. Per això també hem renovat la junta i hem escollit en Cesc Aracil com a president d'un grup de gent amb ganes renovades. No és una junta tancada, està oberta a tothom. Us animem perquè vingueu a aportar el vostre gra de sorra, ja sigui formant part de la junta, fent-vos socis o simplement venint a animar l'equip els diumenges!

Per últim, no podem tancar aquest escrit sense agrair a l'empresa Prisco Networks la seva col·laboració en forma d'equipacions i xandalls, esperem que sigui una col·laboració fructífera i que es pugui allargar al llarg dels anys.

Per acabar, doncs, tornem a animar a qui vulgui a unir-se al projecte. Tothom és benvingut al club. Ja ho diu el refranyer: Com més serem, més riurem!

JUNTA DEL CF VILADAMAT

FUNERARIA VICENS
— Des de 1924 —

SERVEI 24 h ELS 365 DIES DE L'ANY

Passeig del Cementiri, 17
Tel. 24 h (0034) 972 50 12 12 - 972 67 86 86 - Fax 972 50 97 42
17600 FIGUERES (Alt Empordà)

FESTA MAJOR 2017

Reunió, agermanament i gresca, títols que descriuen i resumeixen l'essència de la Festa Major de Viladamat. És una data assenyalada que segueix perseguint els ideals de diversió i progrés a cada edició. Ja són anys que la plaça s'omple de gent i es vesteix de garlandes, per celebrar no només el patró del poble, Sant Feliu, sinó la joventut, la música i l'aplec del veïnat.

Els cartells plasmen amb detall l'aposta que fa Viladamat per la diversitat, el color i la fomentació de diversos valors polítics i socials.

El darrer any, 2017, la festivitat s'obria aviat, el 28 de juliol, amb el típic sopar popular, acompanyat de fons de la música dels Montgrons. A les 23.30 hores es comptà amb els Festucs, guanyadors del concurs local Viladamat Desafina, com a taloners de la Banda Bassoti. Tot seguit, gaudirem de l'actuació musical de la banda Lad Cuig i, tancant la primera nit, Celtic DJ's.

L'endemà, dia 29, a les 12 hores del migdia esperaven les activitats organitzades per a la mainada. Primer un bany d'escuma i després l'animació a càrrec del Pot Petit, formació en ple auge de l'espectacle infantil català.

Entre les diverses novetats destacaren sobretot el recorregut de la cercavila, que aquest darrer any just apadrinava el gegant Sant Feliu. L'acte se celebrà amb el ball de bastons a càrrec de Cop de Garrot.

VIATGES
ESCALATOUR, S.L.
AGENCIA DE VIATGES, S.C. RI

Av. Ave Maria, 43
17130 L'ESCALA
(Girona) SPAIN

Tel: 972770218
Fax: 972773040
escatour@intercomgi.com
www.escalatour.group-team.com

Carnisseria i Queviures

Joan Rocas

Can Catoi

c/ Nou, 15 - Tel. 972 788 221 - Viladamat

A la fresca, fent companyia a l'olivera de la plaça, la Terraseta de Preixens començava a animar la nit, donant pas a la figura representativa de la nit jove, Miquel del Roig, i a la Banda Biruji. Els concerts nocturns del 29 de juliol es fongueren entre les primeres llums de la matinada i els ritmes de PD Ivanote.

El diumenge, com enguany, no faltà la presència de la cobla Principat de l'Escala a la plaça de l'Església, i l'enllaçament amb l'orquestra Titanium, activitats que conclouen la Festa Major.

FESTA MAJOR 2018

L'avinentsa de la propera Festa Major ens arriba rica en continguts, programació i novetats. Destaca l'energia renovadora, progressista i col·lectiva que, com és plausible, mescla la lluita política amb la lluita social en un acte de festivitat pacífica i harmoniosa.

La Festa Major de Viladamat és un dels molts actes que se sumen durant l'any i que fan reviure el poble. Aquestes activitats, tant d'oci com de disbauxa, són essencialment necessàries per reagrupar les associacions locals i als habitants de casa nostra. Així doncs, més que la festa del poble, és la festa dels viladamatencs, que celebren la participació i la col·lectivitat general.

S'han incorporat novetats i s'han promogut activitats més enllà de les fronteres empordaneses. Es comptarà amb un acte d'agermanament amb el poble basc de Berriauta, Bizkaia, que recíprocament ens obriren les seves portes amb els braços oberts. Entre altres activitats destacables, com enguany, la cercavila que incorporarà el bateig de la geganta

Eulàlia i la celebració per primera vegada de correfoec a càrrec de la colla de diables Els Senyors del Foc. Comptarem amb diverses bandes musicals que animaran la nit jove, i també amb els Montgrons, Ebri Knight, ADN, el Diluvi, Germà Negre... Sense descomptar l'actuació estrella de Miquel del Roig i els tancaments dels discjòqueis.

	<p>Josep Maria Torres Ros SPINÒLEG. TERAPEUTA CRANI SACRAL</p>
	<p>Visites concertades a Figueres, Barcelona, Girona i Viladamat</p>
	<p>Telèfon: 972 765 120 Mòbil: 647 577 416 http://nexesalut.es</p>

Vam votar!

En l'anterior escrit de la revista de l'any passat, dèiem que "D'aquí a poc temps, el 1r d'octubre, s'exercirà el dret a decidir sobre el futur polític de Catalunya. Si Catalunya vol esdevenir-se en un nou Estat d'Europa". Alhora, ens preguntàvem que en el moment de fer l'escrit "no sabem quina serà la reacció de l'Estat espanyol i quines mesures prendrà per tal d'impedir-ho i tampoc de quina serà la resposta i actitud de la societat catalana per tal que es pugui celebrar".

Banderola amb una cita de Nelson Mandela. FOTO: DOLORS GIBERT

I ara, uns mesos més tard, ja sabem quina va ser la reacció de l'Estat espanyol i quina la reacció i actitud d'una important part de la societat catalana.

L'Estat espanyol, i les seves estructures, això vol dir els seus poders (financers, econòmics, polítics, judicials, policials i militars, etc.) van desplegar i desenvolupar tots els recursos possibles per impedir, boicotejar i reprimir, finalment, el referèndum de l'1 d'octubre.

Tot i aquesta força de l'Estat i les promeses del mateix govern espanyol, i d'altres partits polítics, de què no hi hauria ni paperetes, ni urnes, ni referèndum, l'1 d'octubre va haver-hi paperetes, urnes i referèndum. I tot això gràcies a la unitat de diversos elements i factors de la societat catalana: la societat civil, entitats com l'ANC i ÒMNIMUM, partits polítics partidaris de la independència i/o al dret l'autodeterminació, etc.

El referèndum de l'1 d'octubre

Per fer possible el referèndum va caldre, tal com diu el llibre *Operació urnes* de Laia Vicens i Xavi Tedó (de lectura més que recomanada) "un operatiu clandestí", que fou minuciosament, secretament i perfectament organitzat. Com diu el llibre en la seva introducció: "Aquesta és la història d'un miracle. La història de l'exèrcit d'invisibles que van fer possible que urnes, paperetes i sobres arribessin als 2.243 col·legis electorals i es pogués celebrar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, l'1 d'octubre de 2017".

Assemblea prèvia a l'1 d'octubre a Viladamat.

I així va ser, gràcies a aquests milers de persones anònimes, amb una trama del tot clandestina, discreta i, alhora, efectiva, es va poder votar. Vam Votar! I això no va agradar a l'Estat, a les seves estructures, a l'espanyolisme més ranci i més modern, a les forces policials i serveis d'intel·ligència... i a tots aquells que van entendre que votar era un delicte, un

cop d'Estat, un acte antidemocràtic... mostrant, d'aquesta manera, el seu gran dèficit democràtic. Com es pot prohibir que la gent decideixi democràticament i pacíficament la seva voluntat política a través d'unes urnes? I si existís una llei que ho impedeix és la llei que ha de canviar per tal no ser un impediment a la voluntat majoritària, en aquest cas del poble català que volia votar. Recordem que independentment d'estar a favor o en contra de la independència, més del 70% dels catalans i catalanes han estat a favor del referèndum.

Els tractats internacionals

Tot i això, no és del tot cert, o no està tan clar, que les polítiques exercides pel govern català i el seu Parlament siguin il·legals i inconstitucionals. Qualsevol Constitució democràtica, de qualsevol país que s'esdevé com un Estat Social de Dret, en la seva carta Magna, la seva Constitució, assumeix i accepta tots els tractats internacionals sobre drets humans. La Constitució Espanyola també. Així doncs, la Constitució Espanyola vigent reconeix el dret a l'autodeterminació dels pobles, ja que els tractats internacionals firmats per Espanya avalen, per exemple, la consulta o referèndum.

Rètol a Viladamat declarant i recordant ser municipi de la República Catalana.

El dret d'autodeterminació dels pobles és un dret reconegut internacionalment

Vam votar, amb un exercici d'una gran dignitat col·lectiva com a poble i com a persones

El dret d'autodeterminació dels pobles és un dret reconegut internacionalment. Amb el pas dels anys se n'ha anat definint l'aplicació i ha deixat de ser un dret limitat a les situacions colonials. Tots els estats membres de les Nacions Unides resten obligats a adoptar-lo des del moment que accepten les normes de les Nacions Unides com a normes superiors dins l'ordenament jurídic propi. La Constitució Espanyola, l'admet de manera explícita en l'article 10.2.

Títol I. Dels drets i dels deures fonamentals. Article 10.2. Les normes relatives als drets fonamentals i a les llibertats que la Constitució reconeix que s'interpretaran de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i els tractats i els acords internacionals sobre aquestes matèries ratificats per Espanya.

Hi ha dos textos fonamentals que l'Estat espanyol ha signat i que es troba obligat a acceptar. Principalment, el capítol primer de la carta fundacional de les Nacions Unides. "Els propòsits de les Nacions Unides són: Desenvolupar entre les nacions relacions amistoses basades en el respecte al principi de la igualtat de drets dels pobles i del seu dret a la lliure determinació, i prendre totes aquelles altres mesures adequades per enfortir la pau universal".

El dret a l'autodeterminació

Aquest text, a més, va ser molt desenvolupat i matisat pel Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics, signat per les Nacions Unides el 16 de desembre del 1966. Diu:

Article 1. Tots els pobles tenen el dret d'autodeterminació. En virtut d'aquest dret, determinen lliurement el seu estatut polític i procuren també pel seu desenvolupament, econòmic, social i cultural (...).

Daniel Turp, per la seva part, ha al·legat la Conferència d'Hèlsinki –de relació entre els Estats–, la Carta dels Drets dels Pobles i la Carta de les Nacions Unides i el principi internacional del dret que determina que "principis democràtics estan per sobre qualsevol Constitució, encara que aquesta digui que el territori és indissoluble, sigui el Canadà o Espanya. El poble de Catalunya, en aplicació dels drets dels pobles, té el dret de convertir-se en un Estat sobirà, té dret a decidir el seu futur polític".

El Parlament de Catalunya com a màxim òrgan de representació del poble de Catalunya. FOTO: DOLORS GIBERT

En resum, “Els Pactes sobre Drets Civils i Polítics i sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals, aprovats per l’Assemblea General de Nacions Unides el 19 de desembre de 1966, ratificats i en vigor al Regne d’Espanya des de 1977 –publicats en el BOE, 30 d’abril de 1977– reconeixen el dret dels pobles a l’autodeterminació com el primer dels drets humans. La Constitució Espanyola de 1978 determina a l’article 96 que els tractats internacionals ratificats per Espanya formen part del seu ordenament intern i, a l’article 10.2, estableix que les normes relatives als drets fonamentals i les llibertats públiques s’interpretaran d’acord amb els tractats internacionals aplicables en aquesta matèria”.

L’expert independent de l’ONU, Alfred-Maurice de Zayas, considera que el dret a l’autodeterminació pertany als “pobles” i afegeix que aquest dret “fonamental” es troba dins de la Carta de les Nacions Unides i del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

Vam votar!

Tot i això, tot i aquests drets civils, dies abans del referèndum milers d’efectius policials van arribar a Catalunya per realitzar tot un operatiu per impedir el dret democràtic a l’autodeterminació dels pobles, en aquest cas de Catalunya. Encara recordem aquells acomiadaments amb centenars o milers de persones esperonant-los amb l’intransigent i vio-

lent crit de “a por ellos”. Realment patètic amb una societat que es consideri democràtica i moderna.

Tot preparat per votar a Viladamat.

Tot i això, com hem dit anteriorment, es va poder votar. Els serveis policials i d'intel·ligència espanyols no vam trobar ni una sola urna, va haver-hi paperetes, sobres i una gran part dels col·legis electorals preparats per a la votació. Uns col·legis en què milers i milers de persones d'arreu del país, des de moltes hores abans, els van custodiar per possibilitar que es pogués exercir el dret a vot. Milers de persones de diferents i diverses ideologies, sensibilitats socials i polítiques, tossudament alçades i amb serenor, valentia i, sobretot, amb dignitat ho van fer possible. Una dignitat que la història els recordarà per sempre.

Com va escriure Antoni Bassas, referent a l'entrada de les urnes en els col·legis electorals "Les urnes van passar ràpidament i ens van emocionar, perquè no hi ha ésser humà que pugui resistir l'emoció d'estar lluitant alhora pels seus drets nacionals i pels drets civils, que són universals".

Aturada General Viladamat a Girona.

Gràcies a aquests milers de persones anònimes, amb una trama del tot clandestina, discreta i, alhora, efectiva, es va poder votar

I aquests milers de persones davant dels col·legis defensant el dret al vot, el mandat de les urnes, l'essència de la democràcia... van ser, en diverses poblacions i col·legis electorals, víctimes d'una brutal i desproporcionada violència policial exercida per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. Cal recordar que la Guàrdia Civil és un cos militaritzat i, segons consta en les normatives de la Unió Europea, un cos militar mai pot exercir la repressió i la violència contra el seu propi poble. Si això fos així, aquest Estat hauria de sortir immediatament de la Unió Europea.

Tot i aquesta repressió contra gent pacífica, indefensa i de totes les edats, amb moments èpics i emocionants com algunes persones que abraçàvem les urnes perquè no se les emportessin, i malgrat més de 1.000 persones ferides, vam votar. I vam votar prop de 2.300.000 persones. Cal tenir en compte que, a més de la repressió policial, van haver-hi urnes i vots requisats, problemes informàtics, tancaments de col·legis... i molts d'altres elements contraris al referèndum. Si no hagués existit tot això, evidentment, la participació hauria augmentat considerablement.

I sí, vam votar, amb un exercici d'una gran dignitat col·lectiva com a poble i com a persones. I vam votar sent un clar exemple de societat madura, democràtica i pacífica a ulls de tot el món. A partir d'aquest dia molts col·lectius, polítics, governs, persones... de diversos indrets del nostre planeta van començar a canviar la seva visió de l'anomenat "conflicte català".

Una ja emblemàtica urna de l'1-O. FOTO: DOLORS GIBERT

En aquest sentit, per una part hem tingut als defensors del dret a vot, del referèndum, de respectar el que la majoria decideixi, de l'essència dels valors democràtics... I de l'altre, els repressors, els violents (només cal veure com acaben moltes de les manifestacions espanyolistes celebrades), els que vulnereu els drets humans més fonamentals, els inventors de relats inversemblants...

La invenció de relats, iniciats el 20 S, cal no oblidar, ha suposat l'empresonament i l'exili de diversos membres del Govern i del Parlament.

Entre ells, les dues autoritats màximes: la presidenta del Parlament de Catalunya i el president de la Generalitat de Catalunya, a més dels consellers i dels activistes socials, polítics i culturals com els Jordis. Un reguitzell de sancions, detencions, exilis que, segons sembla, no s'acaba. Després

Mural a Viladamat demanant la llibertat dels presoners polítics.

han vingut, sota la imputació de delictes a incitació a l'odi, la imputació de diverses persones per participar en l'aturada general de país, en la defensa de col·legis electorals, en concentracions i manifestacions diverses, d'escrits, etc. Tot un exemple de vulneració de drets humans i dèficit democràtic.

I al dia d'avui hem d'estar, per una part, orgullosos, per la dignitat de la nostra pacífica lluita. I per l'altra part, atents, perseverants, alçats, incansables en la lluita per aconseguir implementar La República Catalana, seguint el mandat de les urnes de l'1 d'octubre i seguir amb força i fermesa amb la lluita per aconseguir l'alliberament dels presos polítics i el retorn dels exiliats.

De ben segur que al darrere deixem eufòries, tristos, indecisions, il·lusions, contradiccions, emocions... i un munt de plantejaments i sentiments, però també deixem escrit per sempre una dignitat que ningú mai no ens podrà segrestar ni empresonar.

Potser ara no som conscients, però la fita de l'1 d'octubre com a símbol, no només d'alliberament nacional, sinó també com a defensa dels drets democràtics passarà a la història com un dels grans esdeveniments socials i polítics exercits per un poble que abraça els drets democràtics com a valor irrenunciable del ser del seu poble.

CARLES B. GORBS
ANC Territorial de Viladamat

Cassolades a Viladamat a favor de la independència i de la llibertat dels presos polítics detinguts.

Els nostres gegants, en Feliu i l'Eulàlia

«De totes les velles imatges que han pres estat en l'ànima del poble, no n'hi ha cap que pugui igualar-se a la dels gegants» Joan Amades.

Catalunya és país de gegants. Enriqueixen les nostres festes tradicionals, i ens omplen d'un sentiment d'emoció inabastable, mirant com ballen i es mouen aquestes figures que representen personatges històrics o emblemàtics. Volen ser un símbol de la nostra terra i, alhora, marquen profundament la nostra identitat. Els gegants formen part de nosaltres: són una de les nostres tradicions més vives i entranables.

Des de fa uns anys s'ha remogut la consciència d'arrelament, de cercar els nostres orígens, com en moltíssims pobles i ciutats que ho recorden amb els seus gegants i la seva recuperació. Els gegants simbolitzen la vida dels nostres avantpassats: amb ells recordem els nostres principis. I segueixen la història. Han sigut cremats, amagats i prohibits. Però sempre recuperats. Tenim gegants bíblics, com ara Samsó o Goliat; gegants mitològics com Hèrcules o Polifem, sense oblidar els gegants de les nostres llegendes, el Fort Farell (el famós gegant del Pi). Els gegants festius que passen i ballen pels

nostres carrers i places ens animen a participar en la festa i a assaborir-la, fent-nos oblidar per uns instants les nostres cabòries. Amb ells es forma una xarxa de persones relligades per la música i les tradicions, geganters, grallers, mainada que entra en el món de la imatgeria festiva.

El nostre poble no tenia (o no hem sabut trobar) cap gegant amagat en algun racó. I doncs, Viladamat és un poble acostumat a procurar-se moltes activitats via voluntariat, així que es posa fil a l'agulla ja fa més de dos anys. Ara podem dir que ja tenim colla gegantera!

En aquesta feina, engrescadora, llarga, emocionant, frustrant o col·lapsada, segons el moment, hi han intervingut moltes persones del poble. Ha sigut una tasca de saltar obstacles, de recuperar forces perdudes, d'il·lusió quan quelcom sortia bé i d'algun disgust quan allò que hom s'imagina no resulta com esperàvem. Us hem de dir que s'hi han esmerçat

Els nostres gegants, en Feliu i l'Eulàlia, no són reis ni duen pesades capes o vestits de cort reial. Són un parell de pagesos que representen una miqueta la vida del poble

moltes hores, i que també hi ha hagut nervis. Podeu preguntar a les modistes i us ho diran, pobres! Però el que més hi ha és el record d'estones molt divertides, de molts tipus de riure amb petits (o grans) fracassos, i un gran aprenentatge. El que més hem après és a ser generosos, creatius, a pensar a col·laborar sense personalismes i a reconèixer allò que volem i sabem que podem millorar.

Els nostres gegants, en Feliu i l'Eulàlia, no són gegants a l'ús. No són reis ni duen pesades capes o vestits de cort reial. Són un parell de pagesos que representen una miqueta la vida del poble. I de testimoni, tenim qui hi ha treballat. De la gent del consistori fins al fuster, del nostre agutzil fins a la Cati que venia de Terrassa. Entre gralles i portadors, entre el "manetes" d'en Llätzer i la força dels qui sortint de treballar venien a veure què calia fer... qui més qui menys ha contribuït per fer-ho possible. Gràcies a tots i totes.

Segurament, cap dels dos que els han inspirat s'ho hauria imaginat. Però ja els hem portat amb orgull, fins i tot al país basc, en l'agermanament amb el poble de Berriatua. Qui els ho havia de dir. I la feina seguirà, si tot va bé, que sempre hi ha millores possibles. Ens veiem els dies de la festa!

Una magnífica i agradable forma de millorar la qualitat de vida i la salut

*Enguany s'ha fet esperar però, finalment, ha arribat el bon temps!
Com cada temporada, la Colla de l'Espardenya vol convidar-vos a participar en la ja típica activitat nocturna dels divendres d'estiu: les caminades a la fresca.*

Tots els DIVENDRES al VESPRE
a les 20h30' sortida de la Plaça de la Vila

Caminades a la fresca PER VILADAMAT

Dies: 29 de juny, 6, 13 i 20 de Juliol i
3, 10, 17, 24 i 31 d'Agost de 2018

Al arribada, qui vulgui pot apuntar-se a sopar
SOPAR A LA FRESCA
A CAN CATOI 7€

(Encarregar amb antel·lació trucant al 972 788057)

COLLA DE L'ESPARDENYA DE VILADAMAT

Cartell de Sortides a la Fresca.

Una de les sortides nocturnes.

Com molts de vosaltres ja sabeu, l'últim divendres de juny i durant els mesos de juliol i agost, ens trobem a dos quarts de nou a la plaça de la vila, ben calçats i amb ganes de gaudir del preciós entorn i de la companyia de veïns i veïnes del poble o de la rodalia. Un cop determinada la ruta que se seguirà, la colla emprèn la marxa, cadascú al seu ritme, durant dues hores i escaig. Els itineraris són els habituals, pel Puig Segalar, Empúries, Palau-Borrell, Albons, Pelacalç, Montiró... Un cop acabada la ruta, prèvia reserva, es pot fer un merescut refrigeri al bar Can Catoi.

Les "Caminades a la fresca" són una magnífica i agradable forma de millorar la qualitat de vida i la salut. Caminar a l'aire lliure és un molt bon exercici físic, ja que beneficia tots els sistemes del cos i no sobrecarrega les articulacions.

Cal remarcar que el fet de fer l'activitat en grup, a més de facilitar la relació entre persones de diversos interessos i generacions, també brinda l'oportunitat de fer poble, una riquesa

pròpia dels indrets petits com el nostre, que fem bé de conservar i alimentar.

No us ho penseu dues vegades. No ho deixeu per a un altre dia. Som-hi! Des de la Colla de l'Espardenya, us animem a venir! Tothom hi és benvingut!

Si voleu rebre informació sobre les sortides nocturnes de l'estiu o d'altres que es facin durant l'any podeu enviar un correu electrònic a collaespardenyaviladamat@gmail.com

Peixateria COLL

Avgda. Girona, 59
Tel. 972 77 44 39
L'ESCALA

Passeig de Catalunya, 67
Tel. 972 76 18 00
TORROELLA DE MONTGRÍ

Calendari temporada 2018/2019 i normes per al caçador

La Societat de Caçadors d'Albons-Viladamant ha fet públic el seu calendari, seguint la resolució del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, com també les normes per al caçador de la temporada 2018-2019.

Calendari

LA MITJA VEDA: Es podrà caçar els dies 19 i 26 d'agost i el 2 i 9 de setembre de l'any 2018 a la zona limitada a la part est de la carretera antiga de Figueres (al pla). Està prohibit la cacera de perdius, llebres i conills.

CAÇA MENOR: Del 14 d'octubre del 2018 fins al primer diumenge 3 de febrer del 2019, dijous, diumenges i festius no locals.

PERDIUS I LLEBRES: Del 14 d'octubre del 2018 fins al 23 de desembre del mateix any, dijous, diumenges i festius no locals. Només es permet dues perdius per dia

de cacera i per caçador. En les altres espècies cinegètiques no hi ha límit.

PORC SENGLAR: Contacteu amb el Sr. Chaves d'Albons, encarregat de la colla del porc senglar, telèfon 686 993 949. Els dies de cacera són del 2 de setembre de 2018 fins a l'últim diumenge 31 de març de 2019. La cacera només es farà els dissabtes. En benefici de l'agricultor, el representant legal podrà sol·licitar fer batudes en juny, juliol i agost.

GUINEU: Del 2 de setembre de 2018 fins al 31 de març de 2019.

Normes i altres observacions:

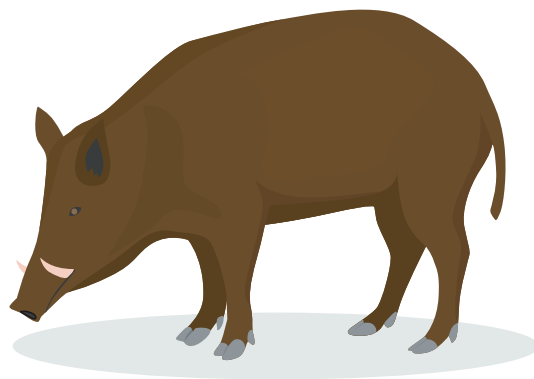
En les normes, cal ressaltar l'obligació de recollida dels cartutxos utilitzats, i l'obligació de tots els caçadors de no molestar i respectar la zona de cacera a la resta de companys. Per altra part, es recorda que el passiu del vedat no és vàlid si no s'acompanya amb el DNI de l'interessat.

Alhora, cal comprovar, també, que els vehicles disposin d'assegurança reglada que cobreixi els danys ocasionats per un porc senglar. En cas de sinistre, caldrà fer les gestions amb els Mossos d'Esquadra i l'assegurança. Si el sinistre és com a conseqüència de la cacera durant 12 hores després, cal aplicar el mateix que el cas anterior.

Queda totalment prohibit passejar els gossos en època de veda fora de la zona d'ensinistrament.

També queda prohibida la cacera en terrenys cremats, amb neu, pluja intensa, boira espessa i en camins. En els camins cal descarregar l'arma al seu pas.

El preu de la federativa és de 29,25 euros. L'assegurança per poder tramitar llicència de cacera és de 34,19 euros i la llicència de cacera és de 28,20 euros.

Les faltes molt greus previstes en l'acta aprovada en assemblea general el 25 de febrer del 2005, que no poden cometre els caçadors, són les mateixes que es van esmentar i relacionar en anteriors números de la revista *Terra de Lluters*.

Si s'infringeix qualsevol de les normes recollides amb faltes molt greus, la junta acorda actuar sobre la base dels estatuts de la societat, tant per als socis com per als convidats.

LA JUNTA

Punt de trobada i participació

Seguint amb l'ànim de dinamitzar el club de lectura, aquest any ens hem anat trobant un cop al mes per posar en comú les nostres impressions dels llibres que llegim de manera molt dinàmica, divertida i harmònica.

Seguint amb l'ànim de dinamitzar el club de lectura, aquest any ens hem anat trobant un cop al mes per posar en comú les nostres impressions dels llibres que llegim de manera molt dinàmica, divertida i harmònica.

De mica en mica, hem anat augmentant la colla i això ens esperona a seguir endavant amb molta il·lusió.

Durant aquest curs, hem organitzat dues sortides, obertes també a la gent del poble que hi ha volgut participar.

També hem tingut l'oportunitat de compartir amb diferents escriptors les seves vivències.

Setembre 2017 » Sortida *Ruta de l'exili*, visitant el museu MUME de la Jonquera, la Platja d'Argelés, la Maternitat d'Elna i la Vajol. Tota la ruta acompanyats de les excel·lents explicacions i guia del Sr. Mon Marqués.

19 de gener » L'autora Rosa M. Cantó i la M. Pilar Avellí van presentar-nos el seu llibre *Les claus de la salut*. Una interessant passejada i reflexió sobre l'equilibri emocional i els valors espirituals.

Presentació del llibre *Les claus de la salut*.

5 de març » L'autora Mariona Masferrer va presentar-nos el seu llibre *Origen Tabakunda*, basada en la seva experiència com a parella lingüística amb en Samba, un noi senegalès. Per mitjà de l'amistat que va sorgir i la insistent demanda d'en Samba, la Mariona crea una novel·la i viatja al Senegal per conèixer de ben a prop la terra i la cultura de la qual tant n'hi parlava...

16 de març » L'autor Joan Carreras i l'editor Carles Gorbs van presentar-nos el seu llibre *La Muga*. Realment és un plaer per a tots els sentits, imatges, rutes, estudi mil·limetrat, estil acurat del curs de La Muga. Sempre és un goig poder compartir la saviesa i el coneixement del territori que desprèn aquest viladamatenc.

16 de juny » Participació, per segon any consecutiu, a la Fira del Vermut. Animat tothom per la bona acollida i èxit que vam tenir la passada edició, vam repetir els productes que oferíem a la nostra parada: truites de tota mena i imaginació durant el matí i migdia. A la tarda, uns fantàstics brunyols empordanesos per berenar.

Parada del club de lectura durant la Fira del Vermut.

PLANAS

CARNS I EMBOTITS

**CRIANÇA, MATANÇA
I ELABORACIÓ PRÒPIA**

VILADAMAT

Plaça Moderna, 1 - Tel. 972 788 068 - Miquel 669 377 584

18 de juny » L'autor i periodista Xavi Tedó i la Rosa Flotats van presentar-nos el llibre *Operació urnes*. Un relat molt interessant, esfereïdor i digne d'un guió de les millors pel·lícules per explicar la força, valentia, dignitat i fermesa de tot un poble per defensar el seu dret a decidir. Si teníem algun dubte de la proesa del poble català, aquest relat ens els va esvair tots.

Aquesta presentació va comptar amb la participació conjunta de Rius de Llibertat de Vilaür.

Presentació del llibre *Operació urnes* de Xavi Tedó. FOTO: DOLORS GIBERT

30 de juny » Visita guiada i dinar de comiat al Monestir medieval Sant Benet de Sant Fruitós del Bages.

Totes les activitats i trobades mensuals han sigut d'allò més interessants, moments compartits difícils d'oblidar on cadascú aporta la seva opinió, reflexió i bonhomia.

Seguirem mantenint aquest espai de trobada i col·laboració en la dinamització cultural i vida del poble.

Segueix sent un espai obert a tothom i esperem ampliar el grup.

Us convidem a participar-hi i a formar-ne part. Animeu-vos!

les hamaques
PEQUEÑO HOTEL DE CAMPO
www.leshamaques.com

Clínica Dental **Dr. Daniel O. Lamón**
C.O.E.C.6603

Plaça Catalunya, 15 B
17472 L'ARMENTERA
Tels. 972 520 829
639 287 143

Plaça Major, 4
17142 VERGES
Tel. 972 780 437
639 287 143

ODONTOLOGIA GENERAL
ENDODÒNCIA
ORTODÒNCIA
ODONTOPEDIATRIA
PRÒTESIS
IMPLANTS

Cafè • Bar
Can Catoi

Caravan
Viladamat

Ctra. Viladamat - L'Escala · 17137 Viladamat
Tel.: 972 788 625

King Kong, goril·les i Janes

Aquest any 2018, la colla de carnaval, juntament amb els Joves Barraquers de l'Escala, hem tornat a posar tots els nostres esforços a crear una nova carrossa espectacular. Aquest any va ser un King Kong enorme que vam fer desfilar per la rua de l'Escala, acompanyat, com no pot ser d'altra manera, d'una nombrosa comparsa de goril·les i Janes.

Vam agrupar 170 joves, nens, nenes, pares, mares, amics... i vam gaudir d'un dia festiu ballant i passejant pels carrers de l'Escala. Per amortitzar una mica més tota la feina feta, aquest juny passat la comissió de carnaval de l'Escala va organitzar una rua d'estiu, ja que vam treure la pols al King Kong i vam tornar a fer sortir la carrossa i la comparsa passejant tot un vespre per l'Escala. Va ser una molt bona iniciativa i la gent s'ho va passar d'allò més bé, així que esperem que l'any vinent ho puguem repetir tots plegats.

King Kong acompanyat de la comparsa de goril·les i Janes.

King Kong.

EMPURIES OILS GASOILS A DOMICILI
CALEFACCIÓ - AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

☎ 972 770 274
www.empuriesoils.com

can parera Menús, carta i per emportar
Esmorzars a la brasa
casolà · casero · homemade

100%

Carrer dels Horts, 10
Carretera de Vialamat a L'Escala
VILADAMAT · 972 788 367

Escriure la terra

*El paisatge conté molts valors, espirituals, històrics i culturals.
Els fons escènics o escenaris de memòria esdevenen símbols, amagatalls mítics,
marcadors d'identitat col·lectiva, ànima d'un país.*

Imagina l'escriptor que un matí d'estiu del 1883 una atrevida pastora, na Mahalta, acompanyà el poeta Jacint Verdaguer que, per compondre un gran poema, llarg, llarg, molt llarg, trescava per les altes muntanyes del Pirineu. Mahalta li féu de guia des del darrer poblet fins ben allunyats els darrers prats. Més enllà, el poeta, sol, faria camí amb peus i mans, remuntaria ports, enfilaria roquissars, tramuntaria barrancades i fondals, pregoneses de basarda, fins que a la fi assoliria els cims i n'escriuria la llum, el vent, el silenci... la llegenda. Escriuria la terra.

Quan s'acomiadaren el mossèn poeta digué a la pastora:

–Cuida't bé, minyona, i pren mida en tot allò que facis que la mida és la vida. Que Déu et guardi.

Port per on (suposadament) entrà Verdaguer a Andorra.

Els estius del 1882 i 1883 Verdaguer els dedicà a recórrer les altes muntanyes del Pirineu, d'un cap a l'altre. L'objectiu, el gran poema èpic Canigó, el poema del Pirineu per excel·lència. El testimoni, les seves famoses *llibretes d'excursió*.

Del 21 al 23 de juliol del 1882 emprèn l'ascensió més complexa i llarga. El dia 22, a les cinc del matí, surt de l'Artiga de Lin, a l'Aran, per entrar a l'Aragó pel Port de Tóro. Tot just traspasat esguarda el gran massís de la Maladeta, la Maleïda, com l'anomena, i el seu cim més alt, l'Aneto, lo

Goliat de nostres muntanyes. La visió degué torbar-lo: immensos blocs de roques i geleres. Escriu: Se dobla la cresta que cau damunt La Renclusa (cabana de pedra davant del refugi construït el 1917), i, entre clapes de neu, s'aixequen pedres a murs... són masses de granit immenses, tallades de tort i de través, i llençades sense ordre ni concert, l'una sobre l'altra, com una pedregada de titans.

Des de la Tuca del Salvaguardia, balcó de l'Aneto.

La descripció de l'ascensió és famosa per les dificultats i perills que, en aquells temps, sense els materials adequats, hagué de vèncer. Ja dalt del cim s'esplaia en la visió de tot, un univers que contempla entusiasmat. *La part soleïa de la Maleïda és d'Aragó; l'aubaga, de Catalunya, passant la frontera per la cresta.* En baixava quan eren gairebé les cinc de la tarda, després d'haver caminat dotze hores des de l'Artiga

Patrimoni

de Lin amb un desnivell positiu de 2.800 metres. Entrat el vespre arribava a la Renclusa, on dinà, i sota la claror de la lluna emprengué el camí ran de l'Éssera fins a Plans de l'Hospital (vall de Benàs). Amb l'Aneto acabaren aquell estiu les seves intrèpides ascensions. Arribat a la rectoria de Vielha pel Port de Benasc, el 23 de juliol, s'assabentà que el Marquès de Comillas reclamava els seus serveis. I se n'anà cap a Santander.

La llibreta següent la comença la vigília de la Mare de Déu. A trenc d'alba del 15 d'agost del 1883, celebra missa al Santuari de Montgarri, al Pla de Beret, entre les valls d'Aran i Àneu: *Poques ermites conec més ben situades, prats de color esmaragda la volten per tots cantons*. És el dia de l'aplec, processó i cant de l'*Ave Maris Stella*. El dia 24 surt del poble francès d'Auzat ribera de Vicdessòs amunt per fer la més llarga esgotadora i accidentada de les seves "excursions". L'endemà, dissabte 25 d'agost del 1883, venint des del Montcalm (3080), enfila i corona la Pica d'Estats (3.143).

Santuari de Montgarri, en un indret del Pla de Beret.

Des del Port de Creussans el llac de Caraussans i al fons la Pica d'Estats.

La baixada la féu sota una intensa pluja: a poc a poc, sobre la roca lliscadissa, ja capvespre, assolí un port de la carena pirinenca que dóna entrada a Andorra. Els núvols es trencaren, en la grisa claror clapejada de boira lluca, per primera vegada, un pam de terra andorrana. La foscor avança. No hi ha camins, només tarteres, barrancs i fondals. Es perd. Arrossega una maleta i duu un paraigua que li serveix de bastó, moll i cansat tempteja perquè el cos se li abisma, palpa la pedra negra, només sent el vent i el brogit de l'aigua que cau salvatge timbes avall. Veu un estel que centelleja. A la seva claror, lluny, endevina un fil de camí. Vorejant els llacs encimbellats arriba a la pleta de l'Angonella: una cabana de pastors l'acull, l'escalfa i li dóna jaç sec per a una nit ja serena. L'endemà, diumenge 26 d'agost, a Llorts, celebra la seva primera missa andorrana. Jacint Verdaguer és el primer català a assolir la Pica d'Estats, representativa, com l'altra Pica, la del Canigó, dels cimals que formen part dels paisatges simbòlics marcats en la cartografia emocional d'un poble. La muntanya sempre ha estat essencial en les simbologies nacionals.

GORBS

Comunicació - Edicions

629 151 930 · cgorbs@gorbs.cat
www.gorbs.cat

L'estiu següent, el del 1884, fa una llarga estada al Santuari del Mont: *Del Mont Verge Maria, reina de l'Empordà*, hi arriba des de Banyoles, on s'hi està uns quants dies en companyia de l'historiador i arqueòleg Pere Alsius. Entra al Santuari, per la ruta de Besalú, Beuda i Sous, el divendres 25 de juliol; no se n'anirà fins al 6 de setembre. El custodi del Mont li té reservada una cambra "amb vistes al Canigó". *Veig el Canigó cara a cara i faig amb ell algunes enraonades*. Revisa les notes preses els dos darrers estius, treballa sobre el llarg poema i fa passereres amunt i avall cap al gran casal del Noguer de Segueró, passant per la propietat de Falgars. Allà hi troba l'hereu, en Joan, que aleshores té divuit anys i és orfe. Però, sobretot, el gendre vidu amb tres fills, l'Estanislau Vayreda, farmacèutic i botànic, especialista en flora alpina i amb el qual comparteixen passió, informació i coneixement. La relació de Verdagner amb els germans Vayreda d'Olot ve de l'estiu del 1879 al balneari de La Preste, a Prats de Molló. Joaquim i Marian, en pintura i literatura, mitificaren, tant un paisatge rural cultivat, com dur i feréstec de muntanya. Se'n va del Mont amb recança... *en aquest niu d'àguiles on no pugem sinó oracions, i on no veig més que pastors i pagesos, mos mestres*.

El poema èpic *Canigó* es publica les vigílies de Nadal del 1886. Jacint Verdagner i Santaló mor a Vil·la Joana, el casal dels Miralles a Vallvidrera, a dos quarts de sis de la tarda del 10 de juny del 1902, perseguit, calumniat, dos anys ostatge a la Gleva i suspès a *divinis* per ordre i disposició del bisbe Morgades.

A la banda andorrana, els bonics estanys de Tristaina.

*Totes les ones de la mar
m'han envestit en so de guerra.
L'una m'ha dit "mal sacerdot"
l'altra m'ha dit "dolent poeta",
Totes les ones de la mar
no poden rompre un gra d'arena.*

MARIA TERESA CROS

SI EN VOLGUÉSSIU SABER MÉS:

GASULL i Roig:

Viatge a l'illa dels pingüins. Voliana Edicions, 2013.

VERDAGUER, Jacint:

Del Canigó a l'Aneto.

Preciosa edició il·lustrada de les llibretes d'excursió. A cura de Narcís Garolera i Curt Wittlin. Pagès Editors.

Verdagner a la Pica d'Estats. Homenatge de l'Excursionisme Català en el centenari de l'ascensió. Generalitat de Catalunya.

PRATS, Modest i CARRERES, Joan:

Verdagner a la Mare de Déu del Mont. Edicions del Pèl (Girona, 1984)

CORREDORA D'AS SEGUANCES
MARIA SERRA SALA

Avda. Salvador Dalí, 72 baixos
17600 FIGUERES (Girona)
Tel. 972 50 50 32 - Fax 972 50 53 28

Venda de materials
per a la construcció
i ferreteria

Pàrquing de
caravanes i vehicles

MSP

www.msp.cat
www.caravaningmsp.com
Tel. 972 52 17 70
Fax 972 55 04 19
info@caravaningmsp.com

C/ Doctor Narcís de Ciurana, 14
17470 Sant Pere Pescador (Girona)

La Muntanya Gran

En el despertar de l'alba, amb la frescor del matí, comencem la caminada cap a la muntanya. Pels camins que passen vora els camps, en trobar els primers pins, enfilem muntanya amunt, fins a arribar a la font de l'Ermedà, on farem parada i sense cap recel, beurem uns glops d'aigua fresca, contemplant la cristal·lina aigua que raja de la font.

Després de descansar una estona, seguim muntanya amunt, entre roques vestides de molsa i flors silvestres, passant per l'ombra dels pins, fins a arribar al cim del Puig Segalar. On sembla que toques el blau del cel contemplant la verda plana i la immensitat del mar, fins a l'horitzó. On respirem llum, aire, pau i frescor. I així agafar forces per tornar a casa, contents i ja pensant en una nova ruta.

PERE OLIVER

Poema a la pluja

Quan parlem d'eficàcia, ens adrecem a tu,
pluja desitjada.
Caus a la terra, a poc a poc.
Filtrant-te per tot arreu.

Ets un regal per a les persones, animals i plantes.
Tots notem els teus beneficis.
Els éssers animats i els inanimats.

Després de la teva visita,
passejant pel camp, muntanya i planura,
notem el profit de la teva estada.

El cantar de les fonts a la muntanya,
la verdor dels camps sembrats,
la brillantor dels carrers, teulats i carreteres.

No sempre caus bé a tothom.
Però no deixis de visitar-nos.
Necessitem que ens mullis, reguis els nostres
camps i horts. I facis brollar les nostres fonts.

Tan de bo compreguis les nostres queixes,
i nosaltres el teu retard o freqüència.
Gràcies per la teva visita silenciosa i eficaç.

MARIA PLA COLL

Mar

M'agradaria ser un mar infinit
on les ones es convertissin en petons i manyagues
per acaronar perseverantment la platja del teu cos
i del teu cor.

CARLES B. GORBS

Dignitat

Que se n'ha fet d'aquells jorns gloriosos?
Penjats d'un somriure altiu a voltes, d'orgull esperançat
ens eixugàvem la suor que ens amarava, la flama al cor...
Embolcallats en el brogit dels símbols, reien els ulls
i les senyeres, onejant estels vermells o blancs.
Era un anar i tornar, una dèria de terra, de pàtria,
cap crit era sobrer, al teu costat o al meu,
un caminant era un amic, amb la mà a punt
sempre per bé, la veu proclamant vida.

Pels galls fers regnant dalt dels setials de marbre,
fou molt de mal pair. Orgull de cabdill ferit.
Que les gallines oblidades surtin del femer
i escatainant proclamïn llibertats pregones...

I som aquí de nou. Fent camins grossos.
Refent lluites oblidades. Prou candidesa.
Altra vegada un vent glaçat s'enduu les hores
i cors sense pietat ens collen, escopint ràbia.
Els nostres jeuen escampats i sols,
plens d'anhels, solitud i tristeses. I de nit,
dins seu, udols d'una buida i gran foscor.

Anguniejats per ells i per nosaltres
cerquem tan sols que ens reconeguïn
allò que ens sobra. Dignitat.

ROSER SUÑER

**FISIO
L'ESCALA**
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

www.fisioescala.com
972771475
Ronda del Pedró, 12
17130 - l'Escala

Perspectiva

Fa dies que busco una metàfora.

Passejo les imatges dels meus somnis,
surto a fora, escolto músiques, veus
i obro diccionaris.

Però totes les que se'm representen
se situen massa lluny del punt de fuga.

Que estrany és el llenguatge
potser hauria de buscar en altres idiomes...

O acceptar d'una vegada per totes
que algunes coses són inexpressables
per molt que la metàfora que se'ns representi
es mantingui situada en una posició,
ni massa a prop ni massa lluny
del punt de fuga.

PILAR SOLÉ

FOTOGRAFIA

Vi

Moisès
Velarde

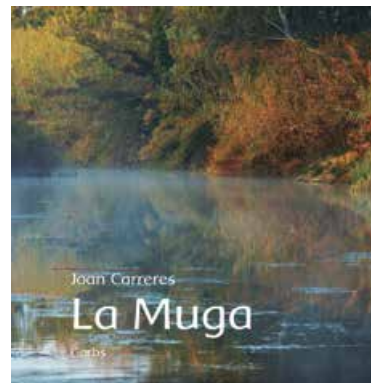
Moisès Velarde

LLIBRES

LA MUGA de Joan Carreres

Aquest llibre, del viladamatenc Joan Carreres, presenta una visió completa global i exhaustiva del recorregut del riu Muga des de diferents vessants (geogràfic, paisatgístic, natural, geològic, mediambiental, històric, patrimonial...) que, alhora, serveix com a fil conductor per fer un repàs de tots els pobles

pels quals transcorre el riu empordanès per excel·lència, que neix a la Catalunya Nord. Textos rigorosos i ben documentats i més de tres-cents fotografies donen una visió completa i intensiva dels diferents indrets per on circula la Muga.

PINTURA

Aquarel·la d'Antonio Rosant.

Cansament

Tothom s'ha trobat en un moment de la seva vida amb un episodi de cansament. Quan l'organisme gasta més energia de la que produeix es crea un desequilibri important en el cos. Aquest desequilibri condueix a fatiga, malestar, disminució del rendiment, baixa forma física, falta de concentració i desmotivació.

El cansament és una resposta normal provocada per un esforç excessiu físic o intel·lectual, un estrès emocional, un canvi estacional o falta de descans. Es manifesta en molèsties corporals de diferents graus i, fins i tot, alteracions físiques.

És important no confondre el cansament amb la fatiga crònica. Aquesta es caracteritza per un cansament intens i continu que no s'alleuja amb descans ni es relaciona amb el canvi d'estacions de l'any. La fatiga crònica és motiu de derivació mèdica.

A la majoria dels casos el desequilibri energètic és fàcilment reversible establint unes pautes nutricionals i un estil de vida adequat.

Dieta sana i equilibrada

Aquesta dieta ha de ser rica en verdures, fruites, cereals, fruits secs, llegums, etc. Per mantenir l'energia durant tot el dia convé fer 4 o 5 àpats diaris. Cal repartir bé els aliments per evitar pics de cansament.

- L'esmorzar ha de ser consistent: cereals, proteïna, fruita fresca o suc natural.
- El dinar ha de ser equilibrat: hidrats de carboni (verdures, hortalisses, pasta, arròs...), aliments proteics (carn, peix, ous, llegums, làctics...) i grasses saludables com oli d'oliva.
- El berenar ha de tenir cereals (pa, galetes integrals, fruits secs...).
- El sopar ha de ser lleuger per tal que la digestió no afecti la qualitat del son: verdures, fruita, peix...
- Cal proporcionar una bona hidratació durant tot el dia amb aigua.

Exercici físic moderat

És important fer mitja hora d'activitat física diària, potser simplement caminar, per millorar l'estat d'ànim i prevenir l'estrès.

Respectar les hores de son

No anar a dormir tard i dormir un mínim de 7-8 hores per recuperar el cansament diürn.

Limitar les begudes excitants

Aquestes begudes contenen cafeïna que poden produir un efecte ergogènic (estimulació del rendiment) si es prenen puntualment i en petites quantitats. El consum excessiu pot causar excitació i nerviosisme i com a resultat genera més cansament.

Evitar begudes alcohòliques

L'alcohol és un depressor del sistema nerviós central i pot generar cansament i sensació de fatiga general.

Evitar el tabac

Encara que el fumador associa el consum del tabac amb més rendiment intel·lectual, no és així. El tabac produeix dany a l'aparell respiratori, disminueix l'oxigenació cel·lular i genera radicals lliures, això provoca o intensifica el cansament.

M. LLUÏSA FALGUERA, CARME MASDEVALL
i OLGA KLEIMENOVA

JAUME 2

TALLER DE PLANXISTERIA I PINTURA

Tel. 677 800 871

Carrer dels Horts s/n 17137 VILADAMAT (Girona)

Els senyals del cos

Podríem fer un símil entre què representa un dolor físic, o bé un símptoma, i el trànsit: quan el semàfor indica de parar o quan el cotxe assenyalava amb una llum o un so estranys que hi ha alguna cosa que falla... De la mateixa manera, el cos ens assenyalava que hem d'escollar-lo quan, a través del símptoma o dolor, ens diu que alguna cosa no va bé.

La professió de la spinologia, que s'encarrega de mantenir la columna vertebral ajustada a través d'una tècnica específica, té una premissa molt interessant, que ja Hipòcrates (460 aC) predicava fa més de 2000 anys:

«En cas de malestar o malaltia, cal mirar la columna vertebral primer»

Quan es manifesta un símptoma, ja sigui un dolor, mal de cap, malestar general, mal d'esquena, fins i tot un canvi de caràcter o estrès, el cos fa temps que en pateix les conseqüències, de la mateixa manera que quan apareix una càries no ho fa d'un dia per a l'altre, sinó que hi ha un procés silenciós i ocult. I, per descomptat, una causa.

El ritme de la vida que portem, la poca consciència en els aliments, el tipus d'ofici, les relacions tòxiques o situacions d'estrès emocional, el tabac, l'alcohol, els mals hàbits posturals, són algunes de les causes que fan que el cos es desgasti excessivament, fins al punt que es manifesta el senyal d'alerta.

Cal dir, doncs, que els símptomes i els dolors són els nostres aliats, és la llum del cotxe que s'il·lumina per avisar-nos que alguna cosa no va bé o que estem en perill.

Des de la spinologia, els "mecànics de la columna" recomanen fer-ne revisions periòdiques com a manteniment per ajudar al cos a viure millor el dia a dia.

Fins a la propera.

JOSEP M. TORRES ROS
Spinòleg i terapeuta

BIO empordà

Ajuda'ns a reciclar

972 158 742

Recollida d'oli vegetal usat
Transportista i gestor de residus

SER SALL

GARATGE OLIVERAS S.L.

SERVEI OFICIAL

TALLER I VENDES 972 78 81 02 - FAX 972 76 58 50
 fiat.g.oliveras@gmail.com Ctra. L'Escala Km 16 VILADAMAT

Moltesgràcies
Donant

Donar sang és donar vida!

A tota la gent que heu participat en la donació de sang d'enguany, volem dir-vos que ha estat un èxit: **25 bosses i 6 oferiments**. Moltíssimes gràcies per haver-ho fet possible!

Des de l'Associació de Donants de Sang de l'Alt Empordà us encoratgem a seguir col·laborant en properes campanyes. Donar sang és regalar vida!

La donació de sang s'agrupa

Des de l'Associació de Donants de Sang us volem informar que a partir d'ara els pobles de pocs habitants s'agruparan a l'hora de fer les convocatòries per a la Donació de Sang. D'aquesta forma es pretén oferir un major ventall de possibilitats als donants, alhora que s'optimitzen els recursos del Banc de Sang.

En el cas de Viladamat, s'ha agrupat amb els pobles veïns, amb els quals compartim també dispensaris. Així doncs, anualment, rebreu informació de les convocatòries de Viladamat (enguany es va dur a terme el gener passat), la de l'Armentera (al mes de juny) i la de Ventalló.

Us animem a donar sang, ja sigui al vostre poble, als pobles veïns o bé directament al Banc de Sang (Hospital Dr. Josep Trueta), sempre que vulgueu.

Gràcies per la vostra col·laboració!

MARTA BARRETINA GINESTA
Delegada de Viladamat
Associació de Donats de Sang de l'Alt Empordà

42°08'40"N
03°03'08"E

**VILADAMAT
AIRSPORT**

Ctra. Orriols - L'Escala km 13,5
17137 Viladamat (Girona)
Tel. +34 639 970 423
Fax +34 972 765 129
info@airportviladamat.com
www.airportviladamat.com

DONA EL MILLOR DE TU DONA SANG

donarsang.gencat.cat
@donarsang

L'Armentera
Llar de jubilats

Dilluns 25 de juny
De 18 a 21 h

Donació de L'Armentera, Ventalló i Viladamat

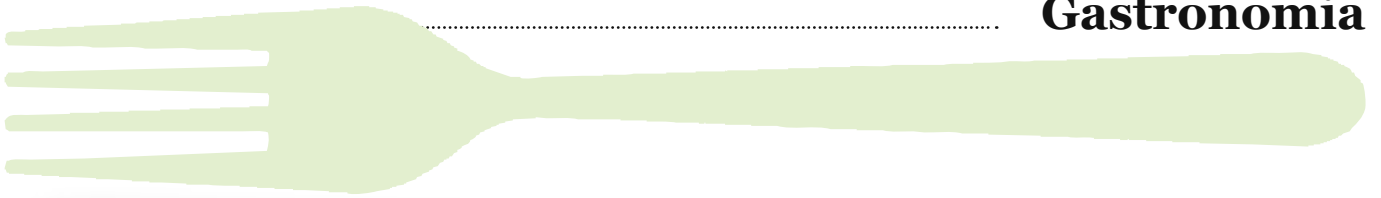
Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

BANC DE SANG
I TÈXTS

Moltesgràcies
Donant

Associació de Donants de Sang

» Patates amb pell de la Iaia Antònia

INGREDIENTS

- Patates petites (unes tres per persona)
- Fredolics
- Costella de porc
- Cansalada
- Botifarra negra
- Mantega, oli i sal
- Pebre vermell i pebre blanc molt i/o negre
- Una mica d'orenga i tomata
- Ametlles picades
- Foie

PREPARACIÓ

Cal bullir les patates amb pell i una mica de sal, quan s'hagin refredat una mica les pelem i tallem en rodanxes fines.

A part, es fregeixen els fredolics amb all trinxat i es guarden.

En una cassola gran cal posar-hi oli i mantega, trossos de cansalada, picada d'ametlles i una mica de foie.

Quan tot això estigui ben lligat i cuit s'hi afegeixen els trossos de costella de porc i les espècies, deixem que es coquin una mica, quan estigui daurat hi afegirem la botifarra negra, unes cullerades de tomata i els fredolics.

Ho deixem coure i, aleshores, hi afegim les patates amb sal i pebre blanc i/o negre, s'ha de remenar ben remenat i se serveix calent.

Que vagi de gust!

ROSA FLOTATS

Recepta de la família amb variacions personals

» Conill al jaç

INGREDIENTS

- 1 conill
- 3 cebes grosses
- 1 got de conyac
- Oli d'oliva
- Sal i pebre
- All, julivert i ametlles

PREPARACIÓ

Es talla el conill a trossos i es rosseja juntament amb la ceba tallada grossa.

Quan és ros s'hi tira el conyac i que redueixi una miqueta.

Es fa coure, si cal amb una mica d'aigua.

Quan és cuit s'hi posa una picada amb alls, julivert i ametlles.

Bon profit!

NEUS ARNAY BOU

Bon profit i que vagi de gust!

Viladamat 2018

Festa Major de Viladamat 27, 28 i 29 de juliol

DIVENDRES 27

21.00 SOPAR POPULAR

Acte d'agermanament amb el poble basc de Berriatua (Bizkaia)

23.30 **ELS MONTGRONS EBRI KNIGHT**

AMICS DEL DINER NEGRE CELTIC Dj's

DISSABTE 28

12.00 FESTA DE L'ESCUMA

17.00 Espectacle infantil amb **EL POT PETIT** (al local social)

18.30 Cercavila amb geganters i bastoners. Bateig de la geganta Eulàlia

22.30 **Correfoc** amb la colla de diables **Els senyors del foc**

00.00 **EL DILUVI MIQUEL DEL ROIG**

GERMÀ NEGRE CHEMICAL PANXUTS Dj's

DIUMENGE 29

18.00 Sardanes amb la **Cobla CERVIANENCA**

19.30 **Orquestra TITANIUM**